

güncel kitaplar

GERHARD GADOW

tanrıların arabaları yok!...

- belgeler
- fotograflar
- tanıklarla

DÄNIKEN OLAYI'nın iç yüzü!...

«TANRILARIN ARABALARI YOK..»

Gerhard Gadow

tanrıların arabaları yok..

GERHARD GADOW

KOZA YAYINLARI

Birinci Baskı: Mart 1974

«Tanrıların Arabaları Yok - Erinnerungen an die Wirklichkeit ● Gerhard Gadow'un inceleme - araştırısı ● Dilimize çeviren: Ayşe Menemencioğlu ● Kapak düzeni: İbrahim Köktürk ● Dizgi, Baskı: Özaydın Matbaası ● Düzelti: P. Yüce ● Kapak filmleri: Zafer Ofset ● Baskı: Disko Press Matbaası ● Cilt: Nümune Mücellithanesi ● Yayın hakkı (Copyright): Fischer Bücherei GmbH -ONK/Koza Yayınları Tic. Ltd. Şti. (Nuruosmaniye Cad. Özaydın Han, Kat 4 D. 6, Tel: 22 00 26, İstanbul)

İÇİNDEKİLER

ÖNDEYİŞ

Erich von Däniken, «Tanrıların Arabaları» ve «Yıldızlara Dönüş» adlı kitaplarında, atalarımızın uzaydan gelen bir ziyarete tanık olduklan fikrini ileri sürmüştü. Oysa, Berlin Üniversitesi öğretim görevlilerinden Gerhard Gadow, bir yıl süren son derece başarılı bir inceleme ve araştırmadan sonra bu önerilerin asılsızlığını ortaya koydu.

Däniken, orjinallik ve bilimsel dayanaklar açısından sağlam temellere dayanmamaktadır.

Bir yandan aynı ağzı kullananları imlâ hatalarına varana dek taklit etmiş, diğer yandan da büyük bir sorumsuzlukla kendi için zararlı bulduğu bilimsel sonuçlara hiç değinmemiş;

hatta daha da ileri giderek bazılarını kendi dediklerini doğrulamak uğruna ters yüz edip değiştirmiştir.

Däniken'in *'bilimler üstü'* taraftarları, gittikçe yayılan bir *'sözde-din'* havası yaratıyorlar: Hem de gerçek-düşmanlığıyla, mantık dışına taşarak ve olağanüstü bir bağnazlıkla. Üstelik, hiç de alçak gönüllü ve masumane sayılamıyacak bir biçimde...

GİRİŞ

İsviçreli Erich von Däniken, **«Tanrıların Arabaları»** adlı kitabında atalarımızın uzaylılar tarafından ziyaret edildiğini öne sürüyor. Okuyucular ve eleştirmenlerin bu öneriye seve seve inanmaları sonucu, kısa zamanda 500 bin bastığı gibi bir çok olumlu yorumlara da hedef oldu. (Örneğin, ünlü **'Stern'** dergisi Schliemann ile Däniken arasında ortak yanlar aradı.)

Bunun yanısıra dış ülkeler ve film endüstrisi, Däniken'in popüler bir bilimsellik çerçevesi içinde allanıp pullandırılmış bu teorisine büyük ilgi gösterdiler. Şu ana dek ondört ülke kitabın basım hakkını satın aldı. Daha 1970 yılı ilkbaharında ilk belge film çevrilmiş, yılın 'Bestseller'ini beyaz perdeye yansıtmıştı bile. Filmin yönetmeni Harold Reinl ise, Alman malı kovboy filimleri seyircisinin yabancısı değildi artık.

«*Tanrıların* **Arabaları**»nın kazandığı ticarî başarıdan daha önemli olan nokta, kapsamına yöneltilen sorulardır. Bilim dünyası Däniken ile gerçekten ikinci bir Schliemann kazandı mı? Bugünkü arkeoloji, genel bir yenilenmeyi gereksiyecek kadar geride mi kalmıştır? Yoksa, yazar, yaratmak istediği etkileri, yalın gerçeklerle düşündüğü gerçek dışı şeyleri kendi potasında karıştırıvererek mi elde ediyor?

Bu sorulara geçerli bir cevap vererek, Däniken'in varsayımını bilimsel bir süzgeçten geçirmek, elinizdeki kitabın başlıca amacıdır.

Ne yazık ki Däniken'in sözünü ettiği «**geçmişin çözülemeyen bilmeceleri**»nin tümünün derinliklerine inebilme olanağını bulamadık: Çünkü bu eksik ve çoğu yanlış olan öneriler için yıllarca sürecek bir kaynak araştırması gerekmektedir. Ben Däniken'in önerdiği, ana konu ile ilgili olan arkeolojik gariplikleri tek tek sıraya koyarak, yine tek tek ele alıyorum. (1)

Böylece imkân dahilinde geçerli dayanakları kurmaya çalıştım.

GERHARD GADOW

---

(1) Bilindiği gibi «Tanrıların Arabaları»nın son üç bölümünde durum tamamen farklıdır.

BİRİNCİ BÖLÜM

DANİKEN'İN DAYANAKLARI

BÜTÜN bilimsel teorilerin onaylanabilmeleri için yeterli bir kanıtlama materyaline dayanmaları gerekir. Däniken'in girişinde «*Tanrıların çok eski çağlarda gerilerinde tahmin edilemiyecek kadar çok izler bıraktıklarını*» yazması onun bu gerekliliği çok iyi bildiğini gösteriyor. Fakat iş kullandığı delillerin aslına gelince çoğunlukla susmayı tercih ediyor.

Kısa bir araştırma yazarın bu '*çok eski çağ astronotlarının tahmin edilemiyecek kadar*

çok izlerinin' hiçbirini kendisinin bulmadığını ortaya çıkarmaya yetiyor. Bu bilgilerin çoğu yalnızca beş kitaptan alınmıştır. Bu kaynaklar (Çizelge no 1) şunlardır:

«Üçbin Yılına Doğru»: J. Bergier ve L. Pauwels

«Fanstastik Geçmiş ve Açıklanan Sırlar»: R. Charroux

«Tanrılar, Mezarlar ve Bilginler»: C. W. Ceram

Ve *«Yeniden Dirilen Tarih»:* E. Bacon

Ama ne var, Däniken, bu sözü geçen eserlerin ve yazarlarının metin içinde anılması gerektiğini unutmuşa benzer.

Okuyucu, hâlâ *«Tanrıların Arabaları»*nın bibliyografyasına göz gezdirip *Ceram*'ın kitabını arayarak boşuna bir çaba harcar. Charroux'un *«Fantastik Geçmiş»* adlı eseri ise Econ Yayınevine yapılan etkiler sonunda su yüzüne çıktı. ([2])

*«Açıklanan Sırlar»*ın ise, başlangıçtan itibaren, Daniken'in almanca çevirisinden faydalanmasına rağmen, yalnızca fransızca orjinal adı kullanıldı. ([3])

---

(2) «Kim kimden?» — Spiegel dergisi 12 - 1969 sayısı

(3) Charroux'un kitaplarının Almanca baskıları ile **«Tanrıların Arabaları»** karşılaştırılınca birbirinin tamamen aynı olan kısımlar bu sonucu doğuruyor.

ÇİZELGE NO: 1

«**Tanrıların Arabaları**» ile ana kaynakları arasındaki konu benzerliği örnekleri (Aynı düzen tarzı ve aynı yanlışlar):

Konu	Tanrıların Arabaları sayfa No.	Kaynak sayfa No.	Kaynağın kullanılış şekli
Piri Reis'in haritaları	38—40	«Üçbin Yılına doğru» (222 - 223) «Fantastik Geçmiş (21-23)	Aynı düzen tarzı; aynı yanlışlar. (**Linehan** yerine **Lineham** yazılmış) Kaynak gösterilmiyor.
Nazca Düzlüğü	41—43	(Üçbin Yılına Doğru» (218)	Bütünüyle aynı düzen tarzı; buna rağmen ikisi de kendi buluşları olduğunu ileri sürüyor.

Pisco Körfezi	43—44	«Fantastik Geçmiş» (159)	Kaynak gösterilmiyor.
Tiahuanaco Takvimi	45	«Üçbin Yılına Doğru» (327)	Aynı düzen şekli; kaynak gösterilmiyor.
Tiahuanaco'daki kalıntıların bilimsel doğruluğu	45	Mason: «Eski Peru» (155)	Bütünüyle aynı; kaynak gösterilmiyor.
Tiahuanaco harabeleri	46	«Eski Peru» (155 - 156)	Aynı düzen şekli; değiştirici ve bozucu nitelikte eklemeler, kaynak gösterilmiyor.

Oryana Efsanesi	48	«Fantastik Geçmiş» (60 - 62)	Aynı düzen şekli, adlar yanlış kullanılıyor. (Oreyona yerine Oryana); İhtimal dışı bulunan bölümler çıkarılmış; eklemeler; kaynak gösterilmiyor.
Sacsayhuaman kalıntıları	49—50	———	
Gobi çölündeki kum camlaşmaları	51—52	«Üçbin Yılına Doğru» (222)	Kaynak gösterilmiyor.
Sümer ve Yunan Matematiği	53	«Tanrılar, Mezarlar ve Bilginler» (435)	Birbirinin aynı rakamlar; kaynak gösterilmiyor.

Sümer Kralların saltanatları	53—54	«Tanrılar, Mezarlar ve Bilginler» (432)	Aynı rakamlar; kaynak gösterilmiyor.
Çivi Yazısı Örnekleri	53—54	«Tanrılar, Mezarlar ve Bilginler (429)	Ceram ve Däniken'in metinleri bütünüyle aynı. Kaynak gösterilmiyor.
Geoy Tepe, Gar Kobeh ve diğer yerlerde bulunan kalıntılar	55	«Yeniden Dirilen Tarih» (260-261, 269)	Yer ve zaman verilerinin bir kısmı ve kalıntı bulunan yerler yanlış yazılıyor. **(Şanidar** yerine **Şandiar);** Kaynak gösterilmiyor.
Lübnan'daki Tektitler	56	«Üçbin Yılına Doğru» (404)	Kaynak gösterilmiyor.

Caesium oksit işlemiyle elde edilen kristal mercekler	56	«Üçbin Yılına Doğru» (222)	Kaynak çok belirgin ve açık bir şekilde yanlış anlaşılmış. Kaynak gösterilmiyor.
Helwan'da bulunan dokuma	57	—	—
Bağdat müzesindeki kuru elektrik pilleri	57	«Üçbin Yılına Doğru» (326)	Kaynak gösterilmiyor
Aynı müzedeki elektrik unsurları	57	«Fantastik Geçmiş» (159)	Kaynak gösterilmiyor

Mısır'daki kesik kol kemiği	Orijinalinde sayfa (52) Türkçe çeviride yok	———	———
Kohistan mağara resimleri (Bohistan)	57	«Üçbin Yılına Doğru» (222) «Fantastik «Geçmiş» (157)	Kalıntı bulunan yerlerden Charroux tarzında söz ediliyor. Düzenleme, **«Üçbin Yılına Doğru»**ya benziyor. Çizimlerin yaş verileri kaynaklarla çelişkide, gelişigüzel ve fantazi dolu bir biçimde uydurulmuş; kaynak gösterilmiyor.
Peru'daki Platin süs eşyaları	57	«Üçbin Yılına «Doğru» (198)	Kaynak gösterilmiyor

Çin'deki alüminyum kemer parçaları	57	«Üçbin Yılına «Doğru» (199)	Kaynak gösterilmiyor
Delhi'deki Demir sütun	57	«Fantastik Geçmiş» (44, 155)	Aynı düzenleme şekli. Yeni baskılardaki metin değiştirilmiş, öneriler aynı kalmış ve bütünüyle yanlış. Kaynak gösterilmiyor.

■

DANİKEN, DAYANAK NOKTALARINI bütün bu saydıklarımızdan daha garip bir tutum içinde kullanıyor. Örneğin, Paskalya Adası hakkındaki önerilerine *Thor Heyerdahl'ı* alet ederek, bu bilim adamını hikâyenin ilk habercisi olarak tanıtıyor. (4)

Zavallı saf okuyucu da sözde geçmişin çözülemiyen bir bilmecesinden bilgi edinmenin mutluluğu içinde, *Heyerdahl'ın «Aku Aku»* adlı eserini Däniken'in spekülasyonları için çıkış noktası olarak kabulleniyor. Böylece büyük bir yanlışın ortasına düşüyor.

Çünkü, Däniken, *Heyerdahl'ın* 10 yıldan fazla bir zaman önce ispat ettiği her şeyi sürekli olarak görmezlikten gelmektedir.

Däniken'in bol bol faydalandığı asıl ana kaynak, *«Üçbin Yılına Doğru»* adlı kitaptır.

İki numaralı çizelge, verileri formüle etmede de Däniken'in yine *Pauwels* ve *Bergier'*-den nasıl ilham (!) aldığını ortaya koyuyor. Son derece önemli bir durum bu. Däniken'in kendine sunulan materyale dar bir çerçeve içinde sadık kalarak bunun dışına taşama-

(4) «Tanrıların Arabaları»: sayfa, 153.

ması, sonrası için gayet elverişli kimlik tespiti imkânını doğuruyor bize.

*«Tanrıların Arabaları»*ndaki Nazca düzlüğü üzerine yürütülen varsayımlar, bu sözümüzü en belirgin bir şekilde onaylıyorlar. Däniken, bu konuda o kadar ileri gidiyor ki, yabancı varsayımları kendi özbenliğinden çıkma düşünceler gibi göstermekten çekinmiyor. Örneğin:

> *«60 km uzunluğundaki Nazca düzlüğünün havadan görünüşü bana tek bir şeyi hatırlattı:* Bir havaalanını...»

(5) diyor.

Däniken'den çok daha önce, 1962 yılında yayınlanan *«Üçbin Yılına Doğru»* adlı kitapta buna benzer şöyle bir tanımlama yer almıştı:

«Nazca düzlüğünün fotoğrafları adeta karşı konulamaz şekilde bir havaalanının izlerini getirdi aklımıza.»

Däniken, açıktan açığa bilimsel yöntemleri istediği gibi ayarlayarak, kendine göre sözde bir devrim (!) yapıyor.

Popüler bilim alanındaki kitaplarda şimdiye dek bu denli değişik bir kaynak değerlendirilmesine rastlanmamıştır.

---

(5) «Tanrıların Arabaları»; sayfa 42. İtalik dizdirme yoluyla üzerine basılmış. Asıl metinde durum böyle değil.

ÇİZELGE NO: 2

PAUWELS VE BERGİER'İN ANLATIMI (1962)

Şili kıyısından 3000 km açıkta bulunan Paskalya Adası hemen hemen Jersey kadar büyük. Bu küçük volkan parçasında 600 tane olağanüstü büyüklükte heykel var. Birkaç tanesi 20 metreden yüksek ve 50 ton ağırlığında... [1]

Mısır'da olduğu gibi burada da kocaman taş blokları... bir araya getirilmiş. Ne var ki arazi düz değil ve cılız bir kaç ağaç nakil için gerekli kayma sathı odununu sağlayamaz. Öyleyse bu taşlar nasıl hareket etti? Ne zaman, nasıl ve neden yapıldılar?...

Bu heykeller üzerinde yapılan incelemeler üç kültür döneminin varlığını ve en eskisinin en kusursuz olduğunu ortaya koyuyor.

Afrika ve Güney Amerika'da olduğu gibi buraya gelen ilk misyonerler de eski kültürün izlerini silmeye çalıştılar, heykellerin altındaki hiyeroglifli tabletleri yaktılar...

«Üçbin Yılına Doğru»
(sayfa: 213-214)

---

(1) Her iki kitapta da aynı yanlışlar var.

DANİKEN'İN ANLATIMI (*)

(1. Baskı 1968)

XVIII. yüzyılın başlarında Paskalya Adasına ayak basan *ilk* Avrupalı denizciler gözlerine inanamamışlardı. Şili kıyılarının 3000 km açığındaki bu küçücük volkanik ([1]) toprak parçasının her yanına serpilmiş 600 tane dev heykel var. 20 m yükseklikte 50 ton ağırlığındaki bu devler bugün bile meydan okurcasına gözlerini ileriye dikmişler...

Bunlar kaydırılmadan nasıl hareket ettirildi?

Bunlar nasıl yapıldı?

Bu iş gücünün kaynağı nereden geliyor? Yapılmalarının nedeni nereye dayanıyor?

Thor Heyerdahl'ın bu esrarengiz devler üzerindeki incelemeleri, en eskisi en huzursuzu olan üç farklı kültür dönemi ortaya çıkarıyor... O günlerde bu dev heykellerin bazılarının üzerinde özel bir hiyeroglif yazılı tahta tabletler bulunmuştu... Ne yazık ki bu küçük kara parçasına gelen ilk batılı misyonerler de adanın karanlık geçmişinin karanlık kalmasına yardımcı oldular. Hiyeroglifli tabletleri yaktılar...

«Tanrıların Arabaları»
(sayfa: 135-137) — Orjinalinde

---

(1) 1971 Almanca baskısında adanın Şili'den uzaklığı 3600 km.'ye çıkmıştır.

■

BAŞVURDUKLARI KAYNAKLARA yakından eğilirsek, tutumunu biraz daha anlayışla karşılayabiliriz. «*Üçbin Yılına Doğru*», hiçbir şekilde bilimsel bir çalışma olarak kabul edilemez.

Bu kitabın kaleme alınma amacı, daha başından böyle olmasını gerektiriyor. *Pauwels* ve *Bergier* simya, dünya-buz öğretisi ve oyuk-dünya teorisi gibi konuları tartışılabilir bir biçime sokmak istiyorlar [1] ve ilhamlarını kurgu-bilim romanlarından sağlıyorlardı:

> Amerikalı arkeolog Hyatt Verill yaşantısının 30 yılını yitik Güney Amerika kültürlerini incelemeye hasretti. Kanısına göre, o dönemin insanları taşları kesmek ve yontmak için graniti aşındıran radyoaktiv bir macun kullanıyorlardı. Bu, dev ölçüde bir kimya bilgisine sahiptirler demektir.

---

(1) Pauwels-Bergier: (123-171, 311-356)

(★) Türkçe çeviri orijinali ile uyuşmuyor: Ada, 3050 km açıkta gösteriliyor, heykellerden yalnızca yüzlerce şeklinde söz ediliyor. «Her heykelin üzerinde bulunuyor» şeklinde çevrilen tahta tabletler, orijinalinde «bazı heykeller» oarak geçmektedir. (Türkçe çeviri: sayfa, 153-155)

Çok çok eski kültürlerden kalma formüller son sihirbazlara kadar ulaşmıştı. «The Bridge of Light-Işık Köprüsü» adlı son derece güzel romanında yalnızca iyonize bir materyalden meydana gelen bir ışık köprüsünden geçilerek varılan bir pre-inka şehrini tasvir ediyor... ([2])

Pauwels ve *Bergier*, ispat gücünden yoksun resimlerden ve kaynak göstermekten şiddetle kaçınıyorlardı. Çürütülmesi güç genel kurallar, önerilerine daha uygun düşüyordu. Ne var ki daha başlangıçta kendiliğinden çürüyüverenler de vardı. Örneğin, Paskalya adası hakkında olanı:

1722 yılında bu bölgeye gelen ilk denizci olan Hollandalı adada devlerin yaşadığına inandı. ([3])

Bu sözün nasıl ortaya atıldığı da bir başka sırdır; çünkü adaya ilk ayak basan Hollandalıların böyle bir fikre kapılmak için herhangi bir nedenleri yoktu.

Ada yerlileriyle karşılaşmış ve hatta birkaç tanesini de öldürmüşlerdi. ([4])

---

(2) Pauwels-Bergier: (217-218)
(3) Pauwels-Bergier: (219)
(4) Heyerdahl: (26)

Däniken, bu durumu çok iyi bilmesine karşılık, hiçbir sakınca görmeksizin yine *Pauwels* ve *Bergier*'den faydalanarak o bölüme şu başlığı koymuştur. *«Tanrılar, devleri terk mi ettiler?»*

■

DANİKEN, HİÇ KUŞKUSUZ, *Pauwels* ve *Bergier'in* Nasyonal-sosyalist teoriler üzerindeki incelemelerine çeşni katmak için kullandıkları *ilk dönem, ikinci dönem, üstün ırk* gibi kasıtlı sözcüklerden büyük bir ürküntü duymaktadır. (1)

«Üçbin Yılına Doğru» yazarlarının Hitler'in farklı güçlerin aleti olduğunu savunmaları, onu dikkatli davranmaya sevkediyor. Kitabın orjinal adına değinmekten kaçınmasının başlıca nedeni de, anlamının maskeleri düşürücü bir nitelikte olmasından ileri geliyor: «Le Matin des Magiciens» (2)

Charroux konusunda harcadığı çaba, kendi açısından bir bakıma hakh, bir bakıma da boşuna bir davranış olarak kabul edilebilir. *«Üçbin Yılına Doğru»*daki eğilimlerin tümü

---

(1) Pauwels-Bergier: (214, 215, 323, 341)
(2) Pauwels-Bergier: (3)

daha güçlü bir şekilde *Charroux* tarafından da sözkonusu ediliyor.

Gizlenen çabaları da sonuç vermemiş, basın tarafından bu noktaya hemen parmak basılmıştır.

Däniken, *Charroux*'u kaynak göstermeyip ondan adaptasyonlar (uyarlamalar) yolundaki suçlamayla karşılaşınca ([3]) zeytinyağı gibi suyun yüzüne çıkıveriyor: Karanlık yollardan *Charroux*'u taklit eden o değilmiş; *Charroux,* zaten *Pauwels* ve *Bergier*'in belgelerinden faydalanmış.

Yazarlar, kendi kişisel materyallerini ayırdedebilseler, «*Kim Kimden?*» kavgası bir sonuca bağlanacak ve konunun dışında kalanlar için önemini yitirecekti.

Bu beklenen ayırımı, ne *Charroux,* ne de Däniken yaptı.

Däniken gibi, *Charroux* da dünya dışı varlıkların insanlık tarihi üzerindeki etkilerinin bulunduğunu kanıtlamak istemektedir. Bu ekstra (!) yaratıkların nereden geldiği, «*Tanrıların Arabaları*»nda açıklık kazanmıyor.

Charroux ise, ilk kitabında Mars ve Venüs'ü bu Kosmos sakinlerinin vatanı olarak kabulleniyor. ([4])

---

(3) «Kim Kimden?»; Spiegel: (sayı 6-1967)
(4) Charroux: (60-62, 152-154, 177)

İkinci eserinde büyük bir ihtimalle Venüs ve Mars sondalarının gönderdiği bilgiler sonucu bu fikrinden cayıyor. Bu d ünya dışı varlıkların vatana, artık Prexima Centuari takım yıldızının ikinci gezegeni Baawi'dir. (1)

Baawililer, dünyada ileri karakollarım kurmuşlar ve Çinlilerle birleşmişlerdir.

Charroux, belli bir yoldan onlardan belge temin etmektedir.

Görüldüğü gibi, *Charroux,* Baawi hakkında tam bir bilgi sahibidir. Ne yazık ki dünyada varolan koşulları ve dünya tarihini pek iyi öğrenmişe benzemiyor. 10 bin insan barındırabilen eski İnka şehri Machu Picchu'ya İnka Tapınağı rütbesini bahşediyor- (2)

İnka devletini yıkan *Francisco Pizarro,* onun kitabında *Ferdinand Pizarro* oluyor.

Bilmem, «*Tanrıların Arabaları*»nın ilk baskısında da *Ferdinand Pizarro*'yu okuduğumu ayrıca belirtmeme gerek var mı (3)

İncil'i fantastik varsayımlarla yorumlamakta *Charroux*'un üstüne kimse yoktur. Däniken'in teorilerinin tümünü onda kısmen baş-

---

(1) Charroux: (365-391)
(2) Charroux: (58)
(3) Daniken: (138) Orjinali.

langıç, kısmen de daha açık seçik olarak bulabiliyoruz. Başlıklar çoğunlukla şu şekilde atılıyor:

Sandık mı? Elektrik kondansatörü mü?
Hezekiel'in hikâyesi
Enok'un kitabı
Nuh operasyonu
Tanrı oğulları insan kızları ile evleniyor

Charroux'da daha değişik konulara da rastlıyoruz:

XV. Lui'nin atom bombası
Simbabwe'nin uçan insanları
Aylıların istilâlaları
Atalarımızın gezegeni Venüs
Çingenelerin göçebelik eğilimi
Ömrü uzatan saatler
İçilebilen altın
Tüm devirlerin en büyük canisi

ve

Babasız kız, Monica «Fantastik Geçmiş»te
Solucanların ibadeti
Dünyaya hâkim olma
Proxima Centauri'den dökümanlar
Hz. İsa'dan mektup
Neferiti ve Musa

ve

Cinsel birleşmenin büyücüsü («Açıklanan Sırlar»da)

■

BURADA BU ESERLERİN ayrıntılarına girmek oldukça uzun sürer. Yalnızca şunu söyleyelim; *Charroux* da, en az Däniken kadar kaynak göstermeyi sevmemekte ve göze alamamaktadır.

«Açıklanan Sırlar», yazarı *Charroux*'un teorileri için duyulmamış ve görülmemiş parlaklıkta fotoğraflara sahip bulunuyor. Gayet normal bir elmanın kesiti gibi. (Resim no: 2)

Bu koşullar altında Däniken dolaylı bir şekilde olağandışı bir hızla kaynaklarından uzaklaşma yolunu tutuyor.

Pauwels ve *Bergier* için şu sözcükleri kullanıyor:

«Gizemciler (1) Lambalarını söndürebilir, simyacılar potalarını yok edebilir, gizli kardeşlik örgütleri giysilerini çıkarabilirler. Yüz-

---

(1) Gizemci: Gizli, ya da esrarengiz öğretilere,. teosofist inanış örgütlerine bağlı olan kişi.

lerce yıldır ustaca tezgâhlanıp satılan saçmalıklar artık insanoğlunun semtine bile uğramıyacaklar.» (1)

Ayrıca *Charroux gibi* ilişki kuruculara daha da sert bir dille çatıyor:

> *«Ciddi araştırmalar aptal insanların çanına ot tıkıyor; dış varlıklarla ilişki kurduklarını ileri sürenler bile* var...» (2)

Yine bilinmeyen gerçeklerin habercisi *Ceram ve Bacon*'ın bu saldırıların dışında kalmalarının başka bir nedeni var. Bu neden, Däniken'in onların kitaplarındaki bir çok bölümü aynen kendi kitabına aktarmasıdır.

Bunun en güzel örneklerinden biri de şudur: *Ceram,* eserinin 546. sayfasında Eski - Maya mimarisinde bitki motiflerinin azlığından üzüntü duyduğunu belirtmekte, yılanların, dilini çıkarmış iğrenç varlıkların çokluğundan yakınmaktadır. Bol ve renkli bir bitki örtüsünün ortasında yaşayan halkın bu değişik süsleme sanatını gayet ilginç buluyor.

Ceram'dan tam yirmi yıl sonra, Däniken'in

---

(1) Daniken: (142) (orjinalinde), Türkçe metinde: 161.

(2) Daniken: (179) orjinalinde (Türkçe çeviride yok. Büyük bir paragraf halinde eksik.)

ağzından sıkı bitki örtüsü arasındaki çiçek motifi eksikliğini yeniden duyuyoruz. Aynı şekilde yakınmaktan da geri durmuyor:

«Her yerde o iğrenç yılana rastlıyoruz.» (2)

Bu tip benzerlikler, Däniken'in işine yaradığı oranda çoğalıyor. *Ceram*'ın Mısır bölümünde Keops piramidinin mistik rakamları hakkındaki karşıt fikirlerini ise, görmezlikten geliyor. Görmezlikten gelmesi bir yana, *Bacon*'ın *«Yeniden Dirilen Tarih»* adlı kitabından okudukları ile bu rakkamları istediği gibi değiştiriyor.

Ceram, 1960 yılında eski Amerikan halklarından Olmeklerin taş heykelleri hakkında şu satırları yazıyor:

> «... Ozan ve Meksika il müzeleri organizatörü Carlos Pellicer'in emri üzerine, Olmek heykeltraşlığının en güzel örneklerinden olan 27 heykel ormandan Villahermosa parkına nakledildi. Bu monolitlerin en küçüğü altı, en büyüğü de otuzyedi ton ağırlığında. Sonuncusu henüz La Venta'da (3) bulunuyor.

---

(2) Daniken: (154) orjinalinde. (Türkçe çeviri: 175)

(3) Ceram: (204-207)

Nedeni de Villahermosa'nın köprülerinin bu ağırlığa dayanabilecek güçte olmaması. Halbuki, Meksika Petrolyum Co.'dan ödünç alınan makina onları kaldırıp nakledebilecek kapasitededir...»

Bu durum, 1968 yılından beri *«Tanrıların Arabaları»* okuyucuları için şu şekli almış:

«Olmeklerin heykeltraşcılığını kavrayabilme olanağından yoksunuz. Dev gibi kafaların üstündeki nefis başlıklarıyla ancak bulundukları yerde hayranlık uyandırabilirler, (çünkü hiçbir zaman bir müzede seyredilemiyecekler) (1) Ülkedeki hiç bir köprü bu taşların ağırlığını taşıyamaz. Yalnızca, 50 tona kadar olanları nakledebiliyor. 100 tonluklarda tekniğimiz yetersiz kalıyor.» (2)

---

(1) Bu cümle Türkçe çeviride yoktur.

(2) Daniken, orjinalinde sayfa (140), Türkçe çeviride sayfa (158) Türkçesinde 100 tonlukların kaldırılabildiği ileri sürülüyor. (Orjinali ile kesinlikle uyuşmayan yanlar var.)

Däniken gibi her canı isteyen, Cape Kennedy hava üssüne gelerek hazır durumdaki bir Saturn roketinin naklini isteyebilir. Ve tesadüfen yolu Meksiko şehrine düşenler de Devlet Antropoloji Müzesi'ni ziyaret edebilirler. Orada uzun zamandan beri yataduran 16 tonluk bir Olmek heykeli göreceklerdir. (Resim no: 3) (3) Bundan gerisi boş laftır.

Bilmem, «*Tanrıların Arabaları*»nın ana kaynaklarına bu kadar değinmek yeterli mi?

Bibliyografya'da geçen diğer kitaplara da Däniken'in ne ölçüde başvurduğunu soran okuyucuyu hemen cevaplıyalım: Däniken, birçok bilimsel eserin kapağını bile açmamış ve hiç kullanmamıştır. Örneğin, Belçika asıllı Viracocha bibliyografyası istisna teşkil ediyorsa da, Däniken'in eski Amerika tanrısı Viracocha hakkındaki tüm verileri başka bir kaynaktan geliyor. (4)

■

DİĞER KİTAPLARDAN da hoşuna giden bölümleri aktarıvermiş, («*Tanrılar, Mezarlar ve Bilginler*»), ya da ekleme ve çıkartmalar

---

(3) Leonhard: (178-179)

(4) Mason'un «Eski Peru» adlı kitabından: (382 - 384) - Daniken: (138-139, Türkçe çeviri: 156-157)

yoluyla kısmen değiştirme yoluna gitmiştir. (*«Yeniden Dirilen Tarih»*).

«Bilinmeyen Güçler Dünyası» ve *«Gül-Haçlılarının Dünya Görüşü»* adlı yazıların *«Tanrıların Arabaları»*nda oynadıkları rolü kestirmek de oldukça güçtür. Her türlü şıkta başlık olarak *Charroux* ile inkâr edilemiyecek bir düşünce akrabalığına sahip oldukları bir gerçektir.

Bu ilişkilerdeki en önemli yanlardan biri de Mahabharata destanı ile İncil'den alınan bölümlerdir. Däniken, Mahabharata Destanı'nın 1889 yılında Kalküta'da çıkan çevirisini kullanıyor. ([1]) Bu dev eserin 90 bin kıtadan meydana geldiğinden fazlası öğrenilemiyor. ([2]) Bu alanda da herhangi bir yorum yapmak gereksizdir.

İncil'e gelince iş değişiyor. Burada doğru biçimde adapte edilen bölümler yanlış sonuçlara vardırılıyor. İncil'in tartışma konusu olabilecek her bölümünde 'Metne Dikkat' kuralı geçerlidir. Bunun yanı sıra Däniken seçtiği İncil bölümlerini belirsiz ve tam anlaşılamıyacak bir şekilde veriyor. ([3]) Yer bildirirken hata-

---

(1) Däniken: (225; Türkçe çeviri: 105-106)
(2) Embree - Wilhelm: (115)
(3) Türkçe çeviride bibliografya bulunmuyor.

lara düşüyor. [4] (Birinci baskıda toplam dört tanedir.)

«*Tanrıların Arabaları*»nın bibliyografyasında bulunan aşağıdaki sözleri okuyunca, bu bölümün sonunda genel olarak şu sonuca varabiliriz. Ortada söz konusu olan şey arzu edilmeyen, fakat başarıya ulaşmış bulunan bir çeşit alay edilme durumudur.

Aşağıdaki sıralamada, sunulan tanımlamaları destekleyen ve yazarın tez ve düşüncelerini genişleten eserler bulunmaktadır.

(4) Däniken: sayfa, 223 (orjinalinde)

İKİNCİ BÖLÜM

DANİKEN'İN İSPAT METODLARI

DANİKEN'İN, PASKALYA ADASI hakkındaki iddiaları «*Tanrıların Arabaları*»nın satışa çıktığı günden itibaren bir çok değişikliklere uğramış ve gerçeklere yakınlaşmasına çalışılmıştır. Adanın güney Amerika kıtasına olan uzaklığı; önce 3000 km iken, bir ara 3050 km, son baskılarda da 3600 km olmuştur.

600 tane olduğu söylenen heykeller «*yüzlerce*» şeklini almıştır. Bu arada ünlü devlerimiz de küçülmüş olmalılar. 1968 Martında 20

metreyi geçen boyları sonradan *«on ilâ yirmi metre arasında»* ya indirilmiştir.

Sakın buna benzer sağdan soldan yapılan yontmaların ve düzeltmelerin önemli noktalardaki hataları bütünüyle giderdiği sanılmasın! Paskalya Adası ile ilgili 135 ve 137 nci sayfalar (Türkçe çeviride 156-159) Däniken'in kendine özgü tanımlamalarını olduğu gibi koruyorlar:

> Değersiz ve küçücük bilgilere dayanan, kesin olmayan yanlar. Däniken'in gayet iyi bildiği ve anlattıklarıyla ilgisi olduğu halde kitabına almadığı bölümler.
>
> Anlamsız, saçma ve hiçbir şeyi haklı göstermeyen sorular; bu soruların cevabı el attığı kaynaklarda zaten mevcuttu. Üzerlerine tezlerini kurduğu, kendi buluşu olan, duruma göre bazan abartarak, bazan da gerçek önemini reddederek kullandığı verilerden oluşan iddialar...

Bu kendine özgü elemanlar, metinde şu şekilde karşımıza çıkıyorlar: Taş heykellerin büyüklüğü, Däniken'in durmadan elden geçirip düzeltmeler yaptığı baskılar dahil, sürekli olarak olduğundan fazla gösterilmekte. Büyük bir alçakgönüllülükle 10 ile 20 metre arasına

indirilen [1] bu heykellerin yerden gerçek yüksekliği, son yıllarda yerliler tarafından devrilene kadar, yalnızca 5 metreydi. [2]

Däniken, bu yüksekliğin etki gücünü yeterli bulmamış olmalı. Böylece o sözü edilen yüzlerce taş heykelin yalnızca ve yalnızca bir tanesinin 12 metre olduğunun (3), geri kalan tümünün verdiği limitin altında kaldığının farkına varmamış olmayı tercih ediyor.

Gözünden kaçan diğer bir nokta da; devlerin (!) bir zamanlar kafalarında taşıdıkları taş silindirlerin hiçbir şekilde şapkayı temsil etmeyip yalmzca saç kıvrımlarını sembolize etmeleridir. [4]

30 yıl boyunca yapılan araştırmaları [5] tümünün de aynı gerçeğe yönelip fikir birliğine vardıkları halde, Däniken'in şapka masalı, çalışmasının titizliği hakkında (!) iyi bir fikir veriyor insana.

Däniken'in, bitmemiş durumdaki heykel-

---

(1) Däniken: (sayfa 135, Türkçe çeviri, sayfa 153)

(2) Métraux: 133, Ueyerdahl (II): 342, (III): 138

(3) Métraux: (sayfa 133)

(4) Däniken: 135, (Türkçe çeviri, sayfa, 153) - Heyerdahl: (I) 89,90, (III): 340

(5) Métraux: (133)

leri taş ocağında *Thor Heyerdahl*'ın bulduğunu iddia etmesi ([1]) gerçekle hiç mi hiç uyuşmuyor.

Çünkü bu heykeller, bundan yıllarca önce çoktan bulunmuş ve fotoğrafları çekilmişti. ([2])

Bir başka hatalı iddia daha var: Däniken, Paskalya adasının dev heykelleri ile Tiahuanaco'dakilerin aynı biçimde olduğunu söylüyor. ([3]) Bunların sadece büyüklerle hiçbir ilişkisi olmayan birkaç küçük heykelle bazı ortak yanları vardır ([4]), hepsi o kadar. Däniken her halde bu durumu bilmiyordur.

En garip davranışlarından biri de, kaba bir edepsizlik içinde adanın herkes tarafından bilinen koşullarını ve beslenme ortamını bütünüyle değişik bir biçimde göstermesidir. - Çorak Tarlalar ([5]) ve mütevazı balıkçılık ([6])..

İşte Däniken'in çizdiği tablo!

XVIII. yüzyıl denizcileri nedense böyle düşünmemiş ve adaya *«dünyevi cennet»* adım takmışlar ([7]) Däniken'in sık sık yardıma çağır-

---

(1) Däniken: 136; (Türkçe çeviri; sayfa, 154)
(2) Métraux: (tablo no. 27)
(3) Däniken: 138, (Türkçe çevirisi, sayfa, 155)
(4) Heyerdahl: (I) 110
(5-6) Däniken: 137, (Türkçe çeviri, sayfa, 155)
(7) Métraux: 50

dığı Heyerdahl ise, bu mütevazı balıkçılığı başka gözle görüyor:

«İyi bir balıkçının bu adada aç kalması adeta imkânsız.» [1]

Ne var ki, bazı şeyler gerçek bile olsalar da kişilerin hoşuna gitmeyip bu yüzden görmezliğe kurban gidebilmektedirler. Heyerdahl'ın yaptığı araştırmalarla, vardığı sonuçlarla taş heykellerin ilişkisi tam tamına ispatlandığı halde, Däniken için durum her zaman olduğu gibi yine farklı gözüküyor. [2]

Böyle bir şıkta, mantık, iki türlü davranış bekler: Ya gerçekler olduğu gibi aktarılır ya da daha güçlü delillerle çürütülür.

■

ŞURASINI HEMEN belirtmek gerek: Däniken'in gerçeklere karşı olan sevgisi, oldukça zayıf ve sakat. Pollen Analizi denilen bir sistem var. Bu sistemde, bataklıklarda bulunan eskiden kalma bitki tozları özel bir şekilde inceleniyor ve bu inceleme sonucunda da o bölgenin eski bitki örtüsü tüm özellikleriyle or-

---

(1) Métraux, Paskalya Adası araştırmalarında şu tanımlamayı kullanıyor: «Adanın çevresindeki sular balıkla dolu.»

(2) Däniken: 136, (Türkçe çeviri, sayfa, 154)

taya koyuluyor.

Bu analiz sistemini uygulayan *Heyerdahl,* adanın bir zamanlar sık ve balta girmemiş orman örtüsüyle kaplı olduğunu ispatlamasına rağmen ([1]), Däniken hiçbir bilimsel dayanağı olmayan kendi fikrini sonuna kadar savunuyor:

> «Volkanik bir kütle olduğundan adada ağaç yetişmez, taş dev heykellerin kütükler üzerinde taşındığını ileri süren alışılmış açıklama yolu o bakımdan burada bütünüyle geçersizdir.» ([2])

Däniken'e kalırsa, ulaşım imkânsızlığının yanı sıra, ada, iç gücünü meydana getirecek nüfustan da yoksundur:

> «Adada yaşayabilecek en fazla 2000 insan ilkel araçlarıyla gece gündüz çalışmış olsalar bile, çelik sertliğindeki volkanik kayaları yerlerinden söküp işlemeleri imkânsızdır. Böylece de Paskalya Adasında daha kalabalık bir nüfusun yaşamış olması düşünülemez.» ([3])

Däniken her konuda olduğu gibi, burada da diğer düşünen ve gören beyinlerden ayrılı-

---

(1) Heyerdahl: (II) 337, (III) 122-123
(2) Däniken: 136, (Türkçe çeviri, sayfa, 154)
(3) Däniken: 137, (Türkçe çevirisi, sayfa, 155)

yor. Zira, 1786 yılındaki iç savaşın sonunda büyük bir kısmı *'imha'* olmasına rağmen, nüfus, *Heyerdahl* tarafından 7,8 bin kişi olarak tahmin ediliyordu. (1)

■

HEYKELLER ÜZERİNDE YAPILAN incelemeler, bunların Däniken'in düş görüp anlattığı masallardaki gibi, *«eski çağlarla»* (2) hiçbir ilişkisi olmadığını ve 1100 ile 1680 yılları arasında yapıldığını ortaya koymuştur. (3) Ortalama yılda bir heykel, hem de ne geceli gündüzlü bir çalışma, ne de en az 2000 kişilik bir insan gücü.

● Sadece bir düzine işçiyle yılda bir heykel. Metod: kayaların oyulması (4). Däniken ise kayaların kesildiğini iddia ediyordu.

---

(1) Métraux, adanın eski nüfusunun 4,5 bin kişi olduğunu tahmin ediyor. Bugünkü nüfus, Däniken'in söylediği gibi, birkaç yüz yerli (Türkçe çeviri, sayfa, 154) olmayıp binin üzerindedir. 120 kilometrekarelik adanın yirmibeş kilometrekaresinde insanlar oturmaktadır.

(2) Däniken: sayfa 136, (Türkçe çeviri, sayfa, 154)

(3) Heyerdahl; (II) 324, (III) 137

(4) Heyerdahl: (I) 141

● Orta boy bir heykelin nakli için 180 kişi ve -y- şeklinde bir tahta kazık kullanılıyor. (1)

● Bir heykelin yerleştirilmesi için tahta direkler ve halatlarla donatılmış 12 işçinin 18 gün çalışması gerekiyor.(2)

Heyerdahl, bu sonuca ulaşabilmek için yerlilere 300 yıllık bir aradan sonra yeniden kaya oydurmuş, çektirmiş ve heykelleri yerleştirtmiştir. Bütün bu deneylerini de fotoğraflarla tespit etmiştir. (Resim no 4, 5, 6)

Sanki «*Aku Aku*» adlı kitapta bu fotoğraflar yokmuş gibi Däniken soruyor:

«Öyleyse taşları kayalardan keşen, heykelleri yapan ve bugün durdukları yerlere taşıyanlar kimlerdi ... Heykeller nasıl işlenip cilâlandılar ve nasıl dikildiler. (3)

Bu kadarla kalsa yine iyi- «*Tanrıların Arabaları*»nın yazarı, aşağıdaki sözleriyle şüphe dolu, yanıltıcı taktiğinin en uc noktasına varmaktadır:

«Thor Heyerdahl'ın bu esrarengiz

---

(1) Heyerdahl: (I) 154
(2) Heyerdahl: (I) 152-153
(3) Däniken: 136-137, (Türkçe çeviri, sayfa 154)

devler üzerindeki incelemeleri ortaya en eskisi en kusursuzu olan üç kültür dönemi çıkarmıştır. [1]

Bu iddianın amacı açık ve ortadadır: Däniken'in uzay tanrılarını ileri sürebilmesi için hiç yoktan aniden ortaya çıkıveren ve sonra da devam etmiyerek, dejenere olan bir topluma ihtiyacı vardı. Başvurduğu kaynak, bütünüyle değişik bir kimlik taşıdığı halde o bu devler masalından faydalanma yoluna gitti.

Heyerdahl'a gelince... Ona göre, Paskalya Adasındaki en üstün uygarlık dönemi üçüncüsü değil, ikincisiydi. [2] Yaptığı incelemelerin temelini de -esrarengiz devler- yerine bilimsel radio-carbon testleri teşkil ediyordu. [3]

Tüm büyük taş heykeller tek bir dönemden, yalnızca ikinci dönemden kalmaydılar. [4] Däniken burada da yine bambaşka bir kaynaktan. «*Üçbin Yılına Doğru*» adlı eserden örnek alıp, *Thor Heyerdahl*'ı alet olarak kullanıyor.

Aşağıdaki yazı 1962 yılında yayınlanmıştır. Esrarengiz anıtlarda yapılan incelemeler ortaya en eskisi muhteme-

(1) Däniken: 136, (Türkçe çeviri, sayfa, 154)
(2) Heyerdahl: (II) 339
(3) Heyerdahl: (II) 324, (III) 135
(4) Heyerdahl: (II) 339, (III) 125

len en gelişmişi olan üç kültür dönemi çıkarıyor. [1]

Sözü geçen incelemelerin Däniken tarafından *Heyerdahl'a* atfedildiğini ve iyice araştırmadan yazdığını düşünmek büyük bir saflık olur.

Däniken, Heyerdahl'ın kitabını çok ama çok iyi etüd etmiştir. Oradan - *Günümüzde Bu Tabletlerin Yalnızca On Tanesi Dünya Müzelerindedir.* [2] - bölümünü güzelce aktarmıştır. Heyerdahl'ın kitabı dışında, Paskalya Adası üzerine yazılan hiçbir eserde bu bölüm yoktur. *Heyerdahl,* sonraki baskılarında bu yalnış bilgiyi düzeltmiştir. Oysa Däniken'in işine düzeltilmemiş şekil gelmiş olmalı.

Bu örnek için bu kadar açıklama yeter sayılacaktır. Däniken, bunların yanı sıra daha bir çok ayrıntıları açıklıyor.

> «O günlerde (XVIII. yüzyıl başlarında) **bazı heykellerin [3] üzerinde tahta tabletler bulundu.»**

Tabletlerin dikkati çekmesi, 1864 yılına

---

(1) Pauwels-Bergier: 213

(2) Aku Aku-100, Däniken: 136, (Türkçe çeviri sayfa, 153)

(3) Heyerdahl: (III) 156

rastlar [1] ve tabletler, muhakkak ki o güne kadar gökyüzü altında öylesine bırakılmamışlardır. Öyle olsa idi hava şartlarının etkisiyle çoktan ortadan kalkmış olurlardı.

■

DANİKEN'İN ortaya attığı soruların cevapları yıllardır ortada duruyor. Örneğin, şapkaların kullanılışı. [2] Gerçeklerden uzak olan her metnin başına gelen sonuçtan Däniken de kendini kurtaramıyor ve bir çok çelişkilere düşüyor. Örneğin *«Paskalya Adası»* bölümünün başında bar bar bağırmaktadır:

> «XVIII. yüzyılın başlarında Paskalya Adasına ayak basan ilk Avrupalı denizciler gözlerine inanamadılar. Şili kıyılarının (3000, 3050, 3600) km açığındaki bu küçücük kara parçasının her yanında yüzlerce dev heykel saçılmış duruyordu.» (resim 7) [3]

İki sayfa sonra ise şu şekilde bir soru sorduğunu görüyoruz.

---

(1) Bazı heykeller, (Türkçe çeviride: Her heykel)
(2) Heyerdahl: (I) 155, (II) 340
(3) Däniken: 135, (Türkçe çeviri, sayfa, 153)

«Heykeller neden adanın içlerinde değil de, kıyı şeridinde duruyorlardı?» ([1])

Däniken'in bu tanımlamasına göre, taşlar, 1722 yılından sonra bilinmeyen bir zamanda ayaklanıp kıyıya doğru bir haç yolculuğuna çıkmış olmalılar...

Son bir örnek verelim: Däniken, «*Tanrıların Arabaları*»nın 155 nci sayfasında (orjinalinde, sayfa, 137) önce misyonerlerin eski tapınma biçimlerini yasakladıklarını ve her türlü geleneği yok ettiklerini söylüyor, sonra da 26 ve 27 nci satırlarda yerli efsanesini anlatıp çok eski zamanlarda uçan adamların geldiklerinden ve ateşler yaktıklarından söz ediyor.

İşte geçmişin '*çözülemeyen bilmeceleri*'nin çözümü: İddiaların üçü de yanlıştır. Beyazlar, yerlilerin kulaktan kulağa nakledilen efsanelerini yok etmedikleri gibi toplanmalarına da yardımcı oldular.

Yerliler adalarına birçok adlar takmışlar ([2]). Ne yazık ki «*Kuş Adamlar Ülkesi*» bunların arasında yoktur. Bu adı da Däniken

---

(1) Däniken: 137, (Türkçe çeviri, sayfa, 155)

(2) Rapanui (Büyük Rapa), Te Pito o te Henva (Dünyanın Göbeği, San - Carlos adası, Paskalya Adası ve benzeri...)

buluvermiştir. «*Tanrıların Arabaları*»nın yazarının yakıştırdığı bu adın esas mahiyetine gelince:

> Geçen yüzyılda bile adanın güçlü erkekleri adanın kayalık kenarında yarı toprak altındaki taş evlerde haftalarca oturur ve deniz kırlangıcı sürülerini gözlermiş. Bu balıkçın kuşu sürüleri her yıl bir kere aşağı taraftaki küçük Montunui Adasına inerlermiş. Bu inme olayında göğüslerinin altındaki küçük kamış botlarla adaya doğru yüzmeye başlarlar ve ilk yumurtayı bulmaya çalışırlarmış. Çok büyük ve önemli bir yarışmış bu. İlk yumurtayı bulanın gövdesindeki kıllar traşlanır, kırmızıya boyanır ve bir çeşit tanrı mertebesine yükselirmiş. Törenle Rano Raraku'nun dibindeki heykellerin arasında yapılan bir kulübeye götürülürmüş. Adam orada bir yıl kalır, güneş yüzü görmez ve kimseyle de temas etmezmiş. Özel uşaklarının getirdiği yemekleri yiyen bu yumurta bulucu yılın kuş-insanı olarak tanımlanırmış.
>
> (Thor Heyerdahl'ın «Aku Aku» adlı kitabından) [1]

---

(1) Heyerdahl: (I) 101-102

Yukardaki örnek *«Tanrıların Arabaları»* adlı kitaptaki yanlışlıklar hakkında muhakkak belirgin bir his doğurmuştur içinizde. Daha fazla örnek vermeye gerek duymuyoruz; çünkü, Däniken'in ispat metotları insanı ürküten ve hayrete düşüren bir biçimde her bölüm için aynı özelliği göstermektedir.

Dünyanın bütün olağanüstü yapılarıyla uzaydan gelenler arasında kesin bir bağıntı kurmak isteyen Däniken'in bu çabası, eski çağın en büyük eseri olan Keops piramidinde 'had safha'ya çıkıyor.

Ortaya, çoktan açığa kavuşmuş olan bir ulaşım problemi çıkarıp çorak Mısır topraklarını ve ürün darlığını ileri sürüyor.

Ürün darlığından söz edilen Mısır, sonraki çağlarda Roma'nın tahıl ambarı adını alacak olan Mısır'dır. (1)

Güney Amerika'da Tiahuanaco'da çelişilerden nasibini yeterince almış. Burada da ina-

---

(1) Türkçe çeviri, sayfa, 130

nılabilir mahiyette ve gerçek olduğu bilinen bir geleneksel efsane anlatısı yoktur. [1]

Bir buçuk sayfa sonra ise efsanelerimiz başlamaktadır. [2]

Zaten tek doğru yanı da inanılabilir mahiyette olmamasıdır.

---

(1) Däniken; 41, (Türkçe çeviri, sayfa, 47)

(2) Däniken; Bölüm 5, (Türkçe çeviri, sayfa, 48)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DANİKEN'İN ÜNLÜ İSPATLARI

STERN'E GÖRE, Däniken'in tezinin bu ünlü ispatı 1746 yılında keşfedilen eski Maya şehri Polenk'in harabeleridir. (1)

Şehrin adı Palenk'tir (2) ve 1773 (3) yılında keşfedilmiştir. Bu ünlü ispatın da Däniken'le en küçük bir bağıntısı yoktur, bütünüy-

---

(1) G.A. Henning, Stern dergisi, 48-1968 sayısı
(2) Bacon: 390, Ruz: 356, Hagen: 130
(3) Hagen: 130

le Meksikalı arkeolog Dr. Alberto Ruz'a [4] aittir. Biz sözü burada *«Tanrıların Arabaları»* nın yazarına bırakalım:

Palenk'te (Eski Krallık) ilk kez 1935 yılında büyük bir ihtimalle Tanrı **Kuhkumatz'ı** (Yukatan'da Kukalkan) gösteren bir taş kabartma bulundu. Kabartmadaki resme ön yargılardan uzak bir bakış, en kuşkulu kişiyi bile durdurup düşündürecek güçteydi:

Resmin ortasında, gövdesinin üst bölümü motosiklet yarışçısı gibi eğilmiş bir insan vardı; **kullandığı aracı ise çocuklar bile roket olarak tanımlıyabilirlerdi.** Ön bölümü ince bir uzantı meydana getiriyor, biraz aşağıya inince tuhaf bir şekilde çentikleşiyor ve en altına doğru daha da genişliyerek alevler püskürten bir roket biçimi alıyordu. Büzülmüş yaratık elleriyle ne olduğu anlaşılmayan bir takım kontrol kollarını yönetiyor, sol ayağıyla da pedalımsı bir şeye basıyordu. Giyimi amacına uygundu adeta, geniş kemerli ve kareli bir pantalonu, yakası japon stili açılan bir ceketi ve kollarla bileklere

(4) Bacon: 388, Hagen: 187

sıkı sıkıya yapışan bantları vardı. Buna benzer resimler ([1]) hakkındaki bilgimiz yüzünden adamın kafasındaki komplike başlık eksik olsaydı, çok şaşırırdık doğrusu. Ama o da vardı. Bilinen çentikleri, tüpleri ve tepesindeki antene benzer çıkıntıyla birlikte... ([2])

Däniken'in «*Tanrıların Arabaları*»nda - taş resmi - olarak tanıttığı ve dolayısıyle okuyucuyu yanılttığı bu taş tabut ([3]) kapağındaki çizgilerin apayrı bir anlamı vardır ve özel bir olayı sembolize etmektedir. ([4])

Mezar, 1952 yılından beri bilinmektedir. ([5]) O zamana kadar kaya ve taş yığınlarının altında yatmış olmasına rağmen ([6]), Däniken,

---

(1) Däniken: 149-150, (Türkçe çeviri, sayfa, 169-170)

(2) Türkçe çeviride «Buna benzer»den sonra modern astronotlar sözcüğü eklenmiş, Amaca uygun giyim - düzgün giyim, kareli pantalon - kısa pantalon olmuştur.

(3) Bacon; 389, Ruz: 356

(4) Kazıyı yapanların açıklamaları, ilk kez, 1953'-de yayınlandı. Ruz'un bu çalışmaları, almancaya da çevrildiğinden, en geç, 1965 yılına kadar Däniken'in eline geçmiş olması gerekmektedir.

(5) Ruz; 356, Coe; 125

(6) Ruz; 355-356

23-1968 nolu *'Stern'* dergisinde yayınlanan bir okuyucu mektubunda, daha önceleri de konu edildiğini iddia etmekten çekinmiyor.

Bu konuda delil göstermenin zorluğunu bildiğinden de hemen işin içinden sıyrılıveriyor. Aynen mezarın muhteviyatına girmekten kaçınması gibi.

Mezar, içinde ölü giysileri yerine, onuruna Maya halkından 6 kişinin kurban edildiği bir Maya rahibinin süslü kalıntılarını barındırıyordu.

Däniken, bunu bilmiyor mu? Biliyor, elbette biliyor ama susmayı tercih etmekte, böylesi işine gelmektedir.

Mezar kapağındaki resmi de çok etkili bulmuş olmalı ki *«Tanrıların Arabaları»*nın bir çok baskısına kapak yapmıştır. (Resim 8)

Bu küçük uzay gemisinin birçok eleştirileri hedef olabilecek yanları vardır. Gezegenler arası bir yolculuk için oldukça küçük görünüyor. Başka yerlerde beyaz çıkan kısımları, modern haritalarda olduğu gibi siyahlaştırılma yoluna gidilmiştir. Bilimsel eserlerde çıkan benzeri ile karşılaştırıldığında (resim 9) orjinali bozularak resme belirsizlik verildiği, böylece aslında mevcut olan ve bir uzay gemi-

sine hiç mi hiç uygun düşmeyen şeytani çehrelerin yok edildiği görülüyor. Bu çehreler resmin enine değil, boyuna yapıldığının şaşmaz bir ispatıdır. Bir mezar kapağında daha başka türlü bir yapım biçimi, zaten söz konusu olamaz.

Däniken'in iddiasımn tam tersine, *'astronot'* üzerine hiçbir şey giymemiştir. Kaba ilmikli bir etekle, birkaç süs eşyası dışında bir giysisi yoktur. Astronotumuzun çıplak ayaklı oluşu da çok ilginç bir ayrıntı meydana getirir. «*Tanrıların Arabaları*»nda kullanılan resmin ayak parmakları ise siyah lekeler yapmak suretiyle ortadan kaldırılmıştır.

Yakından yapılan, dikkatli bir inceleme komplike şapkanın bir çeşit fantastik başlık olduğunu gösteriyor.

Gerçekten de buna benzer resimler [1] vardır ve Daniken, bu resimleri gayet iyi tanır. Ne var ki, bunlar, astronotlara değil, süslü başlıklı Mayalara aittir. (resim 10)

Bonampak'ta bazı Maya soyluları yeşil bitkiler ve tüylerle başlarım ve sırtlarım süslerlerdi. (Quetzal tüyleri) Saçlarına çoğunlukla uçan beyaz bir balık tarafından kemirilmiş

(1) Bacon: 385-388

olan büyük su zambakları takarlardı. [1]

Bu resimlere göre, Palenk rahibinin başlığının çok daha 'kanaatkâr' ve 'mütevazi' bir görüntüsü var. Saç çileleri bigudilerle tutturulmuş. (Resim 11) Bigudiler de aynı mezarda bulunmuşlar. [2] Däniken'in antenlerini aramak isteyen buyursun!..

«*Tanrıların Arabaları*»nda resimdeki ölünün-büyük bir ihtimalle-Tanrı Kukulkan olduğu ileri sürülüyor. Bu iddia, tuhaf olması bir yana, son dereec gülünçtür de. Çünkü - büyük bir ihtimalle - değil, mutlak bir kesinlikle biliyoruz ki, söz konusu olan başka bir 'şahıs'-tır.

Tarihi - Kukulkan, miladî hesaba göre, 947 ile 999 yılları arasında yaşamış olan bir Toltek prensidir. [3] Ölümünden sonra kutsallaştırılmış ve tanrı mertebesine yükseltilmiştir. Tabutun üzerindeki hiyeroglifler gömülme yılının milattan sonra 692'ye rastladığım gösteriyor.

---

(1) Bacon: 386-387

(2) Bacon: 390

(3) Krickeberg: 291, Hagen; 136-137, Bushnell: 382

Eğer Däniken'in iddiası doğruysa; Kukulkan, dünya üzerinde doğumundan 225 yıl önce gömülen ilk ve tek insandır.

■

DÂNİKEN, İDDİASINI bu kadar aptalca yürütecek kadar saf değil elbette. Ne olup bittiğini anlıyabilmek için «*Tanrıların Arabaları*»nda Kukulkan üzerine yazılanları beraberce okuyalım:

> O doğan güneşin bilinmeyen ülkesinden gelmişti. Beyaz bir elbisesi vardı ve sakallıydı. Halka bilimleri, sanatları, törenleri öğretti ve çok bilgece yasalar koydu. Onun denetiminde mısır koçanları bir adam boyunda olur, pamuklar renkli yetişirdi. Quetzalcoatl [1] görevini tamamlayınca denize dönmüş, yolculuğu sırasında insanları eğitmeye devam etmiş ve deniz kıyısında kendisini sabah yıldızına götürecek gemiye binerek dünyadan ayrılmıştı.

---

(1) Kukulkan. Her iki adı da, Tüylü Yılan anlamına gelmektedir. Däniken'in; «Uçan Yılan» şeklinde yaptığı değişiklik, bütünüyle yeni bir buluştur ve Etimoloji bilimine göre, Mayaların hiçbir zaman uçan yılanlardan söz eden efsaneleri olmamıştır.

Sakallı Quetzlcoatl'ın da dönmeye söz verdiğini belirtmek bilmem gerekiyor mu? [2]

Bu bölümde de işin aslı bir parça değiştirilmiştir. Bu efsaneler, kralından söz eden iki Aztek ve Maya masalı vardır. (2) Bunlarda, Bernardino de Sahagün tarafından nakledilen birincisine göre; Kukulkan veya (Quetzalcoatl) kendi halkı tarafından kovulur. Söylenilenlere göre denize iner, - yılan salına-binerek bir doğu ülkesine doğru (Tlapallan) hareket eder (Re sim 12). Hareketinden önce yeniden dönmek için söz verir. [3]

İkinci masal, Kukulkan'ın yaşlılık döneminde namuslu ve şerefli yaşayışını terkettiğini anlatır. Sonradan pişmanlık duyan Kukulkan, şekil değiştirir ve sabah yıldızına dönüşür.

Bu ikinci masalda geriye dönüşten hiç söz edilmemektedir. [4]

Görüldüğü gibi, işin en acıklı yanı; Däniken'in bu konuda en küçük bir yetkisi bile olmadığı halde, iki gerçek efsaneyi birleştirerek kendine göre ustaca bir sonuç yaratmasıdır.

Kısaca, çok güzel bir «ÜNLÜ İSPAT!»

---

(2) Däniken: Türkçe çeviri, sayfa, 174, 175

(3) Krickeberg: 291 ve 296

(4) Krickeberg: 296 ve 303

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

PİRİ REİS'İN HARİTALARI

STERN DERGİSİNE göre; Palenk mezar kapağından sonra, Däniken'in diğer ünlü ispatı da, bir zamanların ünlü Türk Denizcisi *Piri Reis*'e ait olan bir haritadır. 'Stern' yazarlarından *Gustav Adolf Henning*'in yanlışlarla dolu olan fikirleri önemsenmeye değmez.

Däniken, *Charroux* ve *«Üçbin Yılına Doğru»*nun yazarlarının bu konuda düştükleri ayrılıklar oldukça ilginç görünüyor.

Pauwels ve Bergier'e göre haritaların esası:

> XIX yüzyıl ortalarında, Türk donanması subaylarından Amiral Piri Reis, Saray kütüphanesine Yakın Doğu'da eline geçen bir tomar harita hediye etti. [1]

Däniken ise başka fikirdedir.

> XVIII. yüzyıl başlarında, İstanbul'daki Topkapı sarayında, Türk donanması subaylarından Amiral Piri Reis'e ait olan ve onun Yakın Doğu'da keşfetmiş olduğu eski haritalar bulundu. [2]

Ve Charroux gayet iyi biliyor ki:

1957 Temmuzu: Topkapı Sarayında, eski Türk Kaptanı Piri Reis'e ait olan eski haritalar bulunuyor. [3]

«Bu haritalar şüphesiz binlerce yıl önce en modern tekniklerle, en yüksek noktalardan faydalanılarak yapılmıştır.»

'Stern'

«Nereden geldikleri bilinmeyen bu çok eski haritalar, dünyayı Kahire üzerinde duran bir peykin persfektifinden gösteriyor: Af-

(1) Pauwels-Bergier: 223-224
(2) Däniken: 35, (Türkçe çeviri, sayfa, 38)
(3) Charroux: (I)

rika, doğru bir şekilde resmedilmiştir. Geri kalan kısımların, dünyanın yuvarlıklığı göz önünde tutularak şekilleri bozulmuştur.»

'Stern'

Demek ki, Pauwels ve Bergier'e göre; 1554 yılında idam edilen Piri Reis (23), ölümünden 300 yıl sonra, 1850'lerde, henüz hiçbir önem taşımayan haritaları saray kütüphanesine hediye ediyor. Bu iş, oldukça tuhaftır. Ama kimbilir... Belki duruma yine ünlü 'son gözbağcı'lar el koymuşlardır.

Däniken, haritaların bulunuşunu biraz daha öncelere kaydırıp, 150 yıl geriye, Osmanlılar devrindeki Topkapı Sarayına götürüyor.

Charroux ise, 1957 yılıdır diye israr etmektedir.

Böylece kocaman bir soru işareti çıkıyor ortaya: Acaba haklı olan hangisi? Cevap: Hiç biri!

Bir kere üzerinde bu kadar tartışmalar yapılan haritalar, birkaç tane değil, yalnızca bir tanedir. [1] Bu tek dünya haritası 1919 yılında zaman aşımından kısmen zarar görmüş

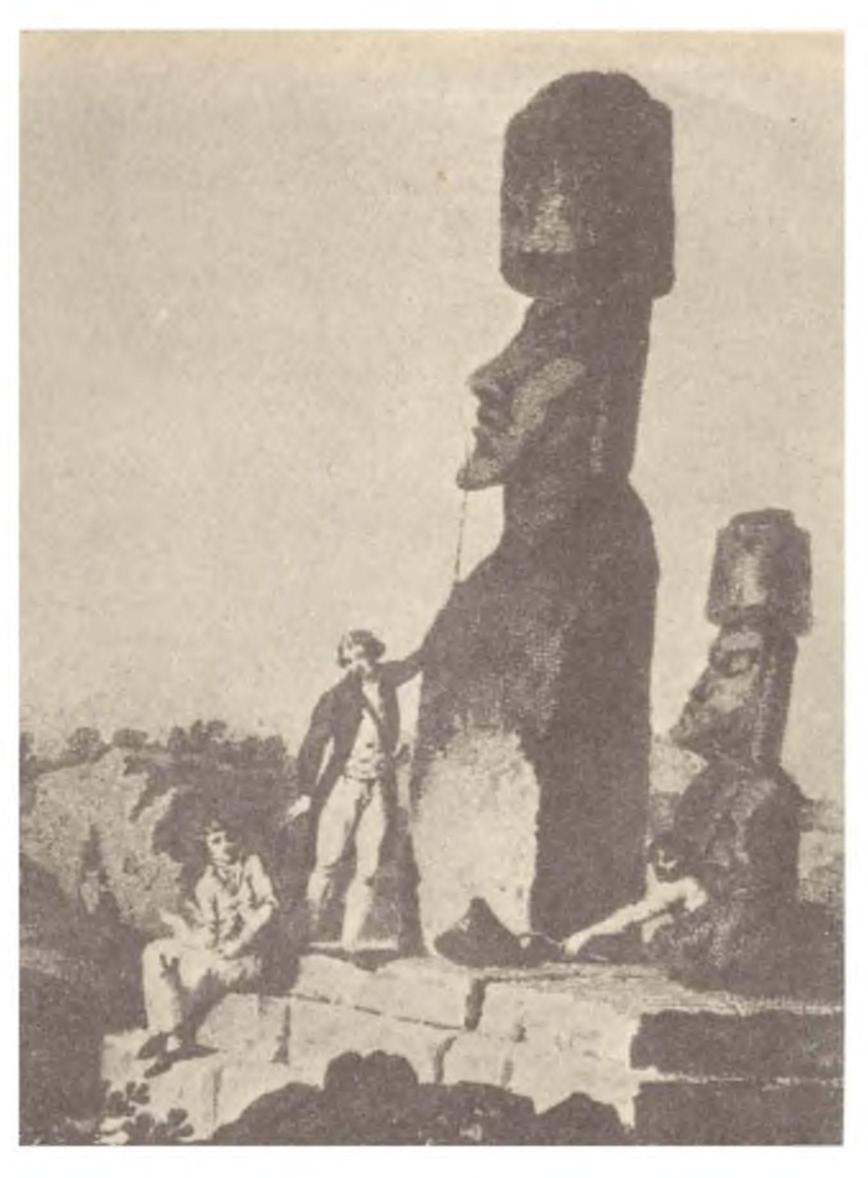
(1) Leithäuser: 376, Bagrow/Skelton: 516, Hapgood: 210

Onsekizinci yüzyıl içinde denizciler, çoktan Paskalya Adası yerlilerinin resimlerini yapmışlardı bile. Bunların aralarında ne dev ne de uzay adamı vardı.

Dış görüntü sizi yanıltmasın'. Gerçek, tümüyle arınmış
ve ortada. Yarıya bölünmüş (gizliliklerini açan)
elma sırdaşa önemli bir sembol gösteriyor .
Erotik ve anlayış'. Havva Adem'e aynen
buna benzer bir yarım elma vermiş ve
böylece insanlık doğmuştu.
(XIV. bölüm) (19)

Paskalya Adası heykellerinden birinin XVIII.yüzyıldan kalma resmi. XVIII. yüzyıl yani heykellerin Daniken'e göre sağda solda dağınık ve devrik bir şekilde durdukları devir. Ressamın herhalde Daniken'le herhangi bir ilişkisi yoktu. Çünkü heykeli düzgün ve ayakta resmetmiş, arka planda da eli sopalı bir dev (!) var.

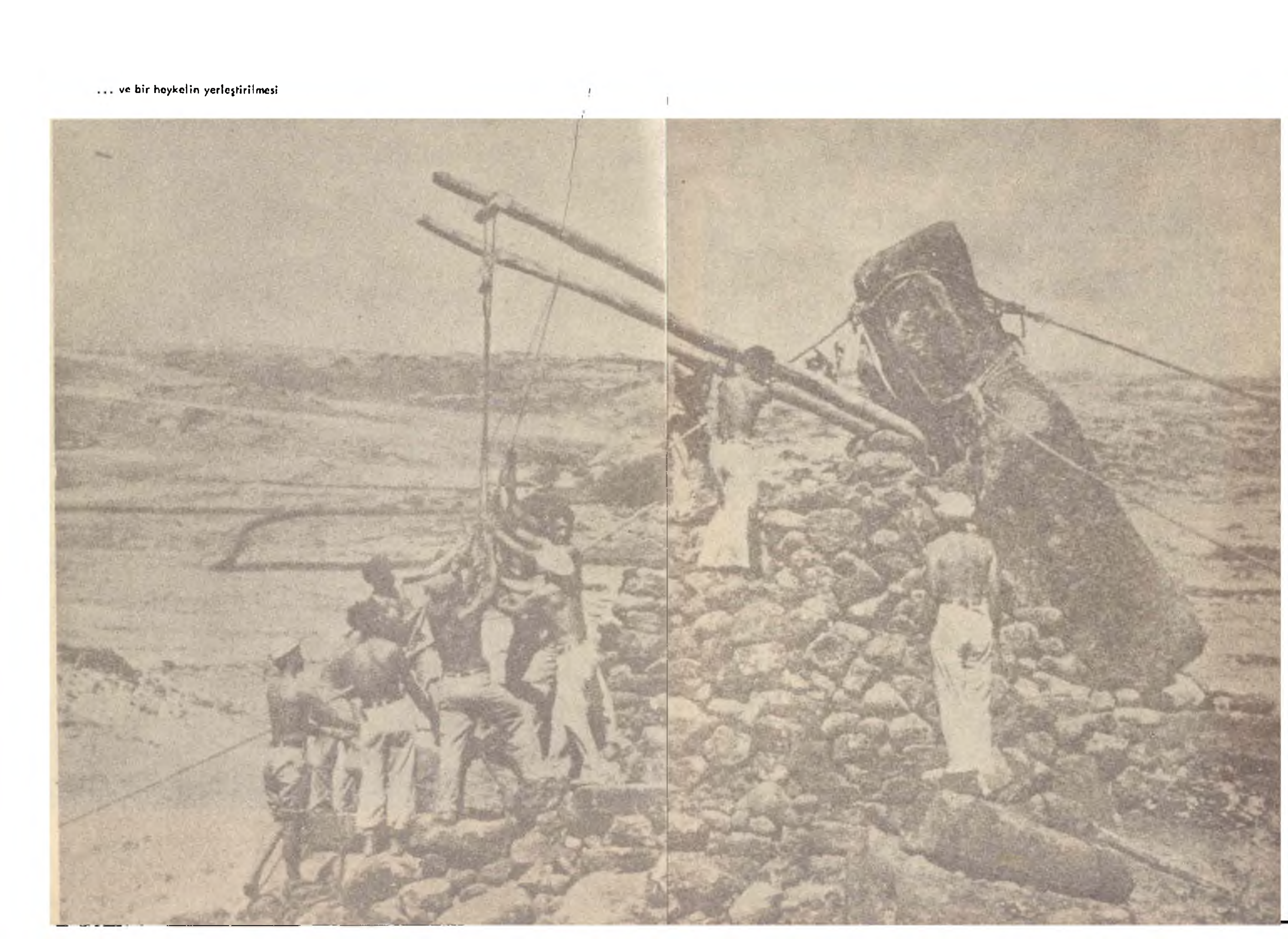
Daniken'in hiçbir zaman hiçbir müzede görülemeyeceğini ileri sürdüğü taş heykellerden biri. Resimdeki heykel Meksiko şehrinde Devlet Antropoloji Müzesi'nin bahçesinde bulunuyor. Ağırlığı 16 tondur.

Paskalya Adası yerlileri kayaları oyarken

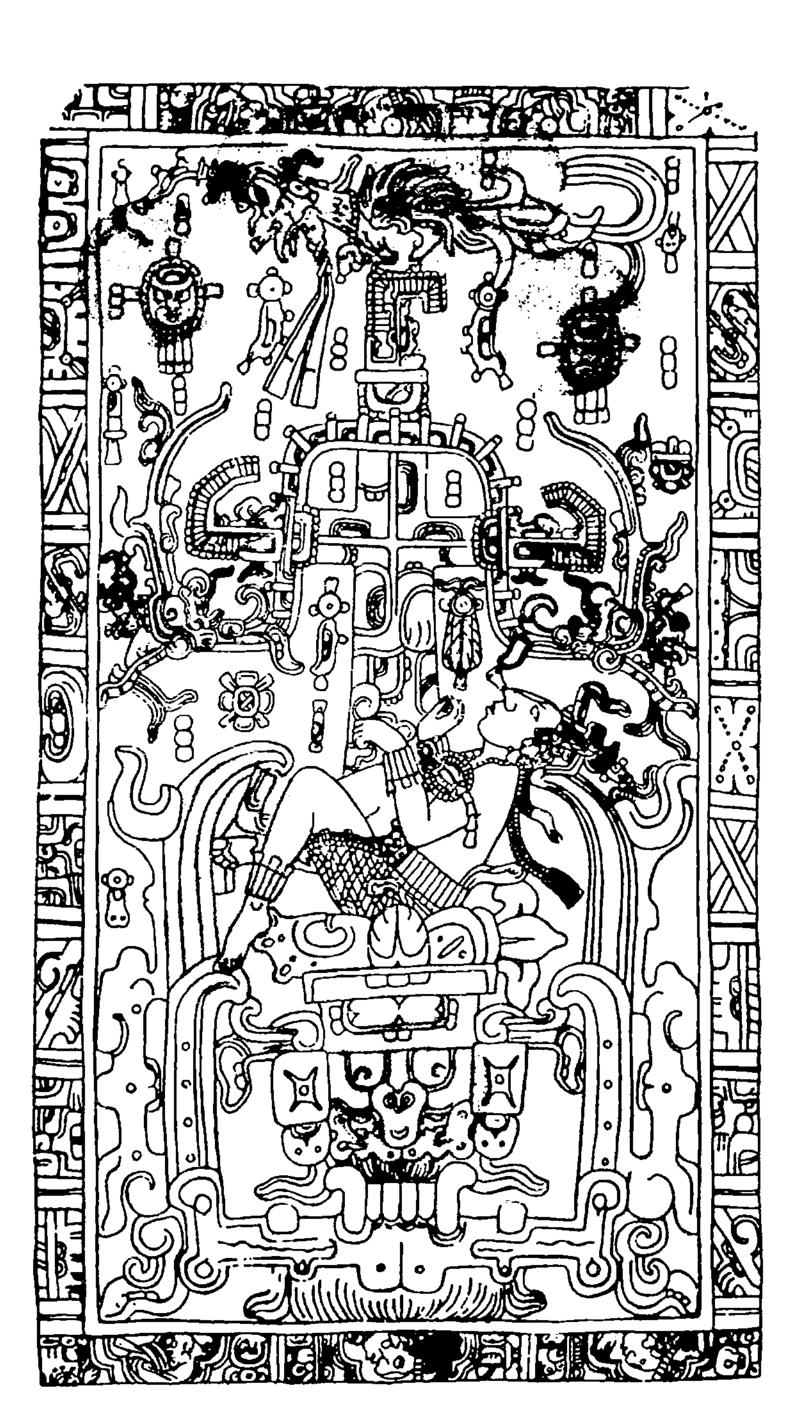

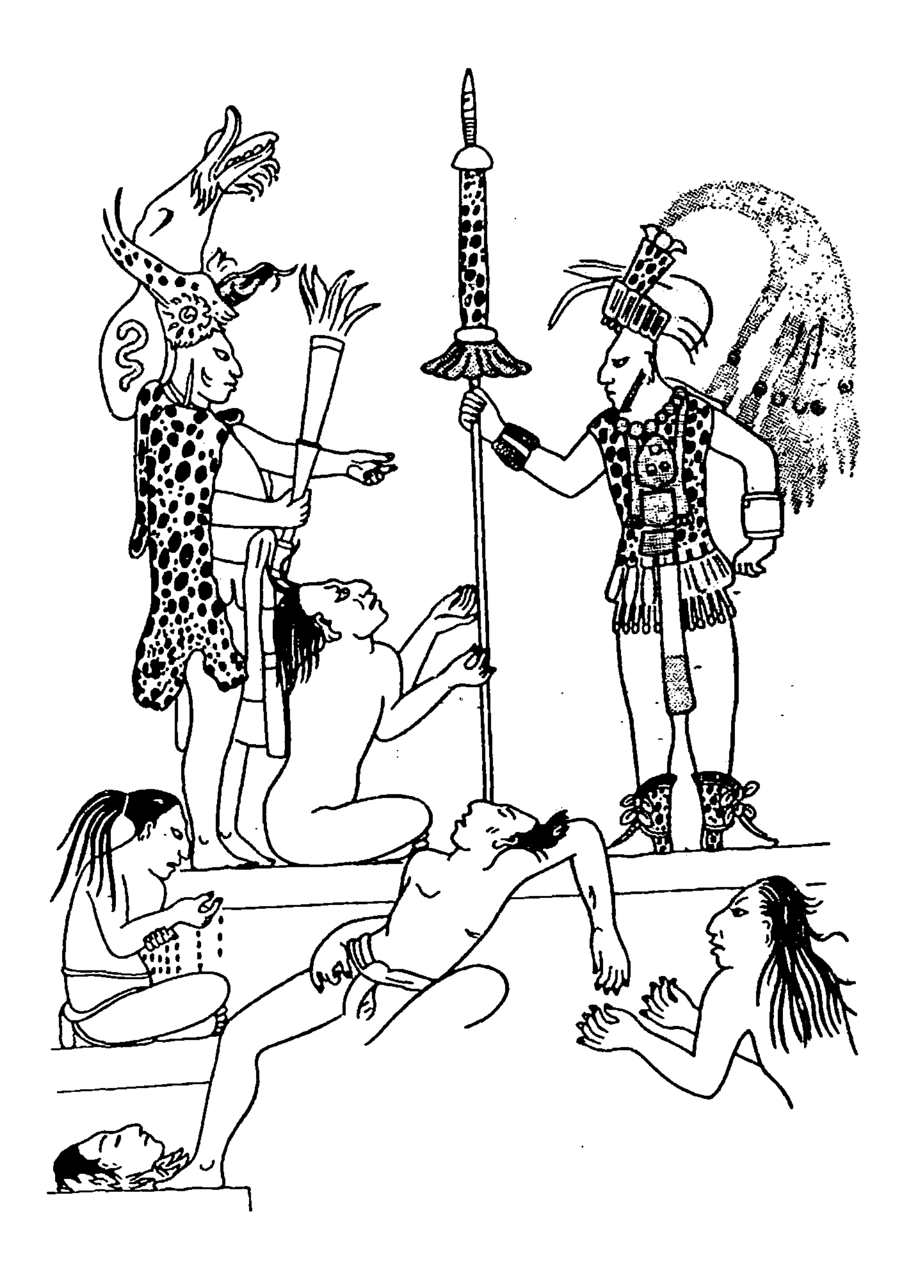
... ve bir heykelin yerleştirilmesi

Palenk mezar kapağı : Sağdaki resim bilimsel bir eserden alınmıştır, soldaki ise hâlâ "Tanrıların Arabaları"na kapak olarak kullanılmaktadır.

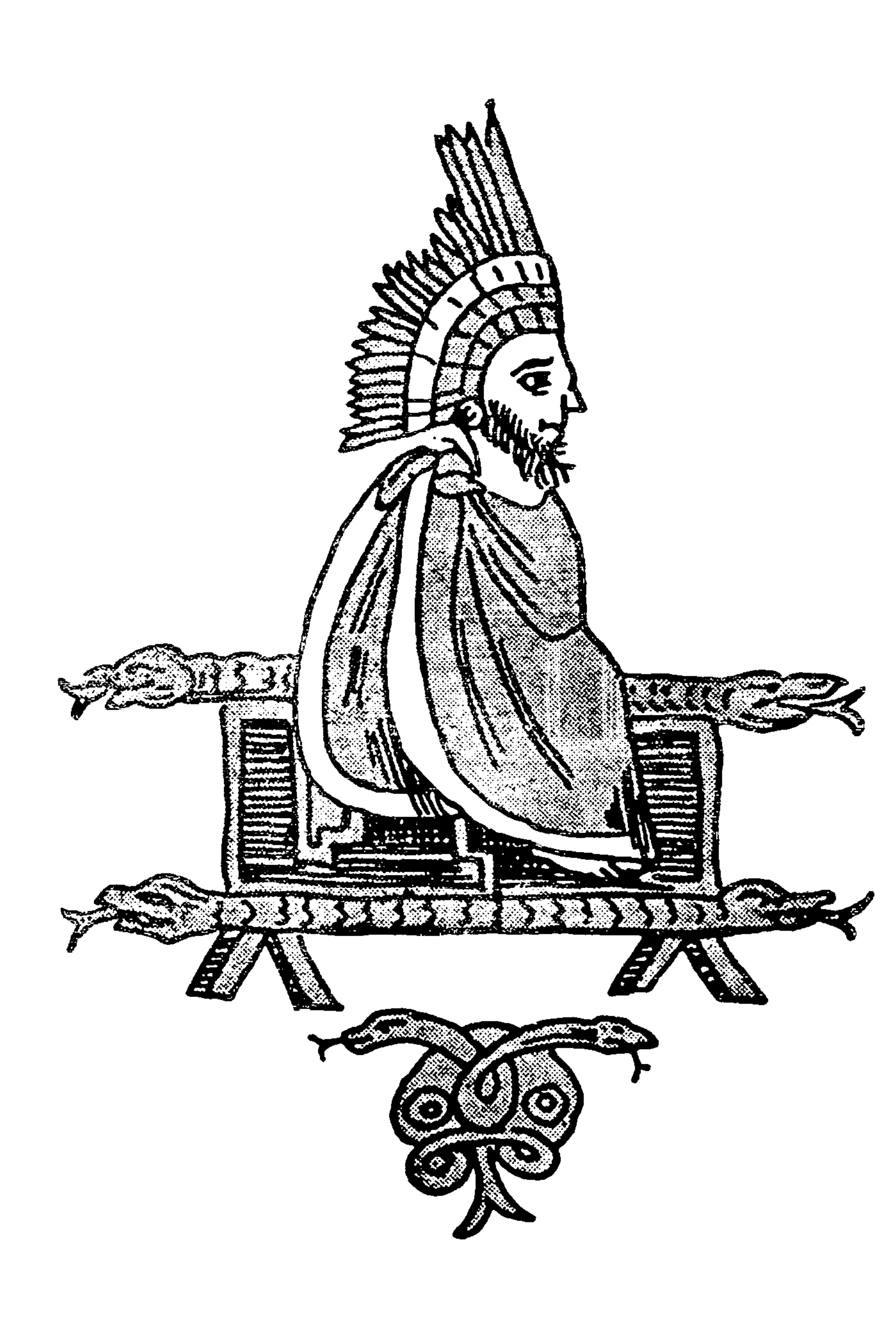

Bonampaklı Mayalar

Palenk mezarından çıkma sıvadan yapılmış baş.
Ölünün yüz hatlarını ve saç
biçimini gösteriyor.

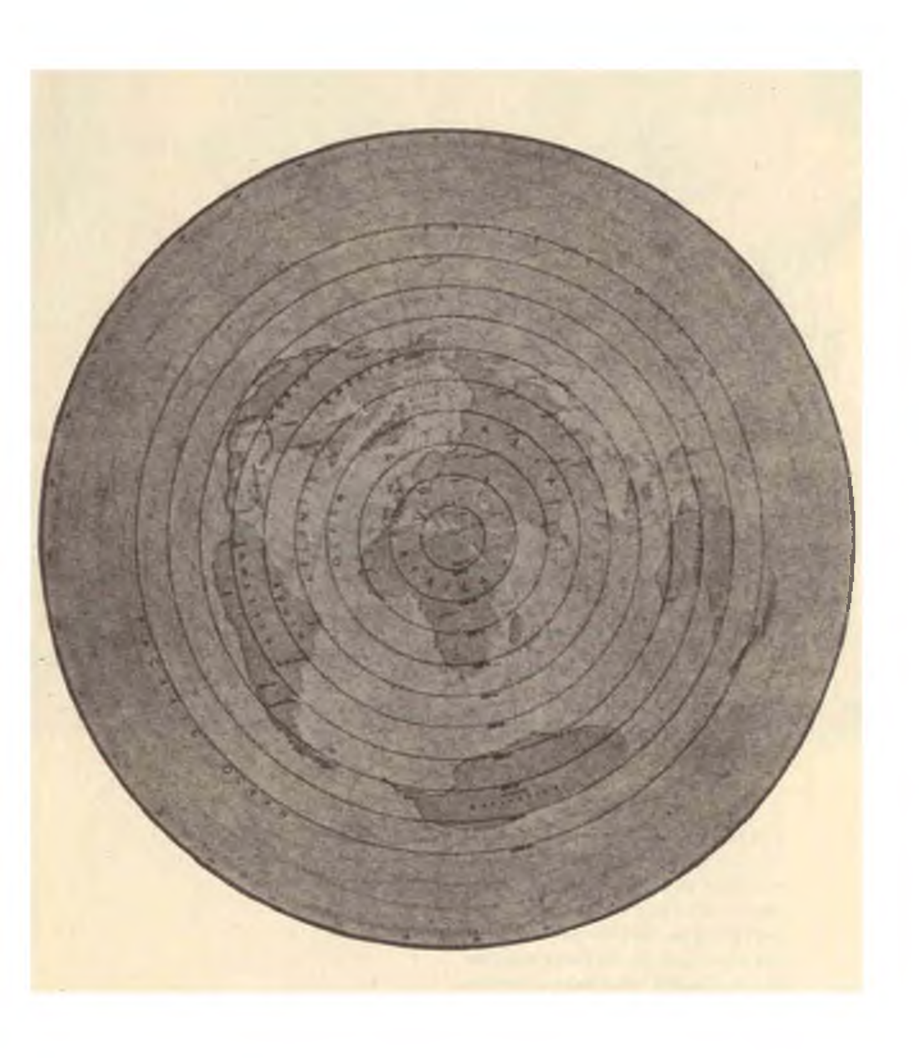
Kukulkan yılan salının üzerinde, başında tüylü tacı, Tlapallan yolculuğunda görülüyor.

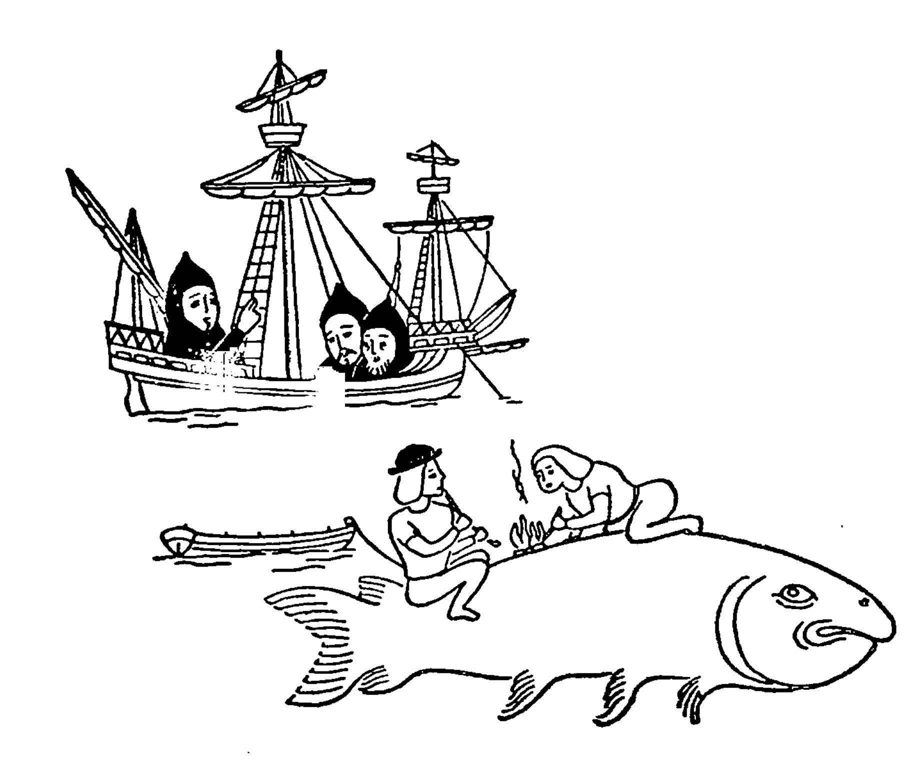
Piri Reis'in 1513 yılından kalma haritası (Türkçe metinde olduğu ileri sürülen Romen rakkamları orjinalinde bulunmuyor. 1933 yılından kalma mühür için de aynı durum geçerlidir.)

Eski Deniz Krallarının Haritaları
Kahire merkez alınarak yapılan A.B.D.
hava kuvvetlerine ait harita.

Bir makaleyi bu yolla resimlemek de imkan dahilinde: II. Dünya Savaşı'ndan kalma bir haritanın orjinali.

Piri Reis haritasından bir ayrıntı:Kutsal Brenden, bir balinaya binmiş. Bir hiristiyan efsanesi motifinin bu haritada ortaya çıkması, Türk denizcisinin batı kaynaklarına da başvurduğunu kanıtlaması bakımından oldukça ilginçtir. Bunların arasında Kristof Kolomb'un efsanevî Amerika çizimlerinin bulunması ise çok şüpheli geliyor bize.

Glozel birçok uygunluklarla doludur. Alfabetik yazı işaretleri bilinmeyen bir ırkın kafatasları, kozmonot kafası şeklinde kaplar... İşte bir tane de uçan daire şeklinde bir çömlek işçiliği. Acaba bu benzerlikler rastlantı mı yoksa dünya dışı bir kültürün etkileri mi?

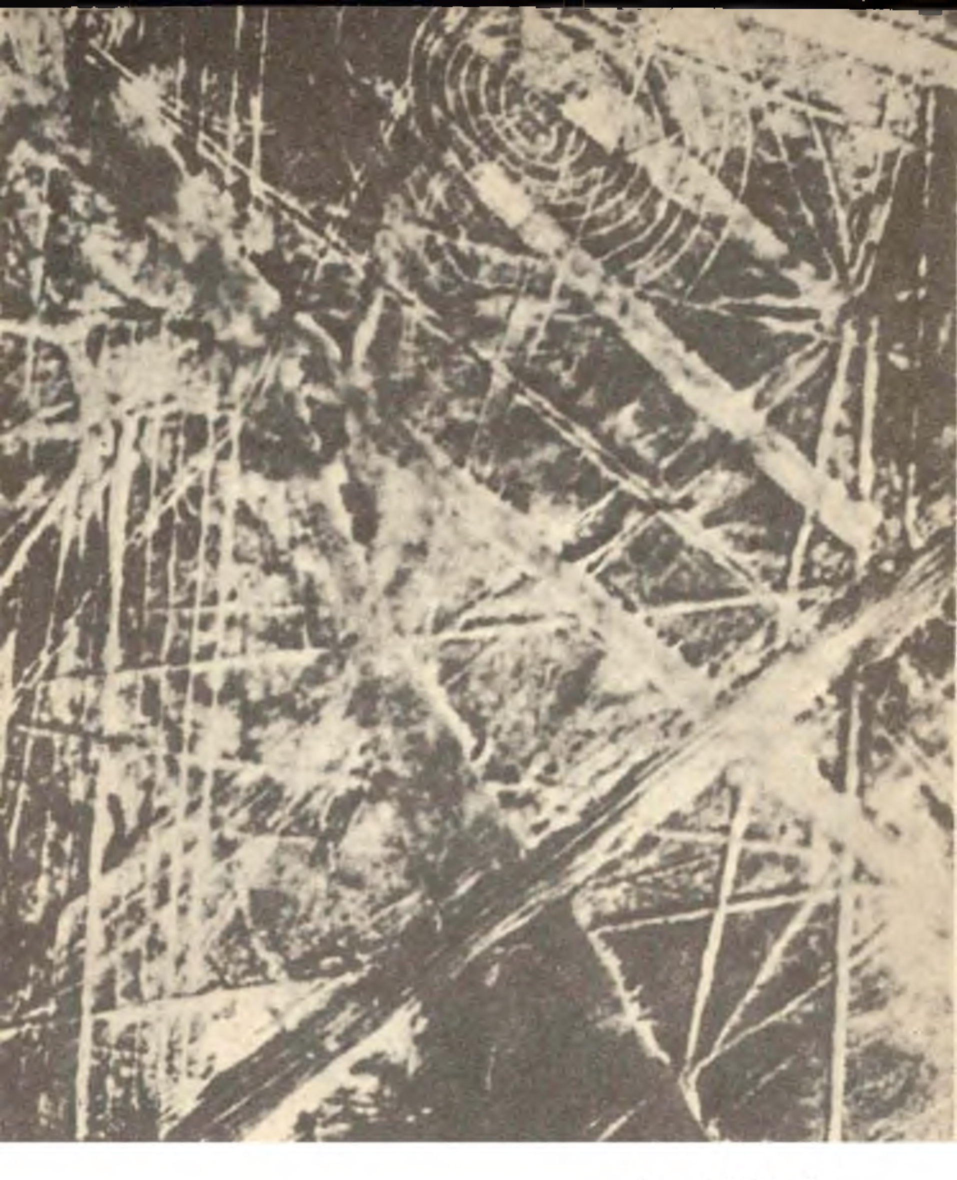
Charroux'a göre, her halkın ayak takımını meydana getiren aşağı düzeydekiler ve geç gelişmiş olanlar, sağdaki taş aletleri yaptılar.

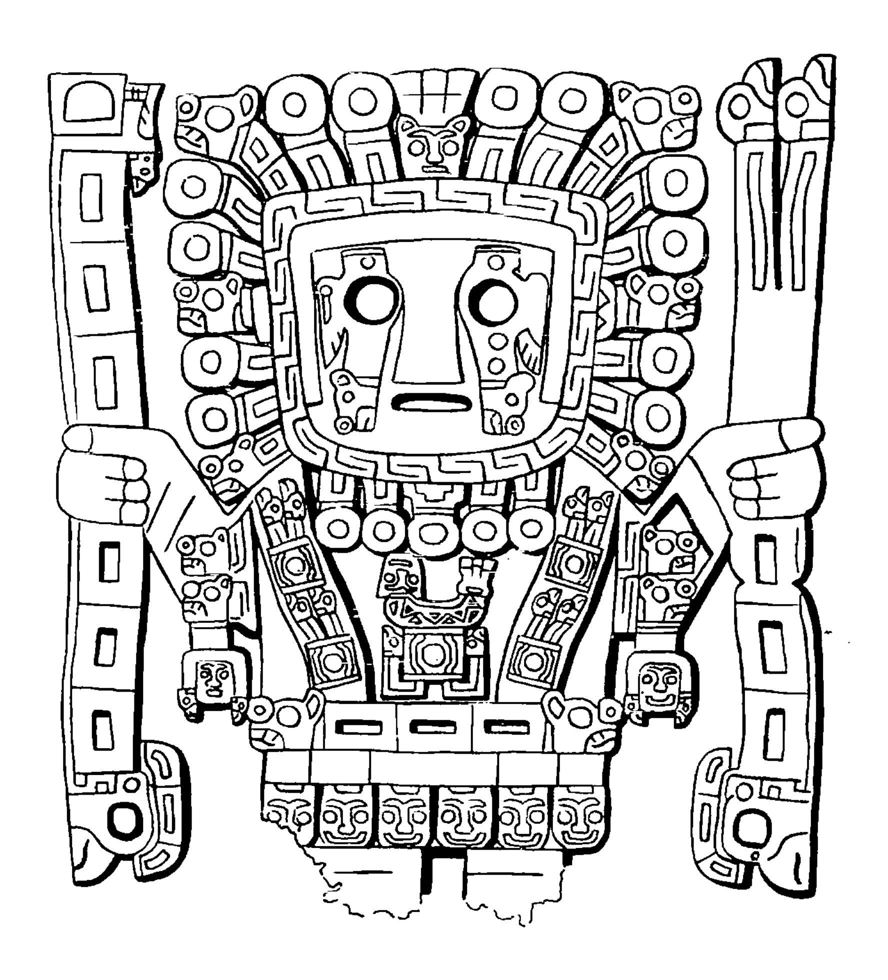
Örümcekler...

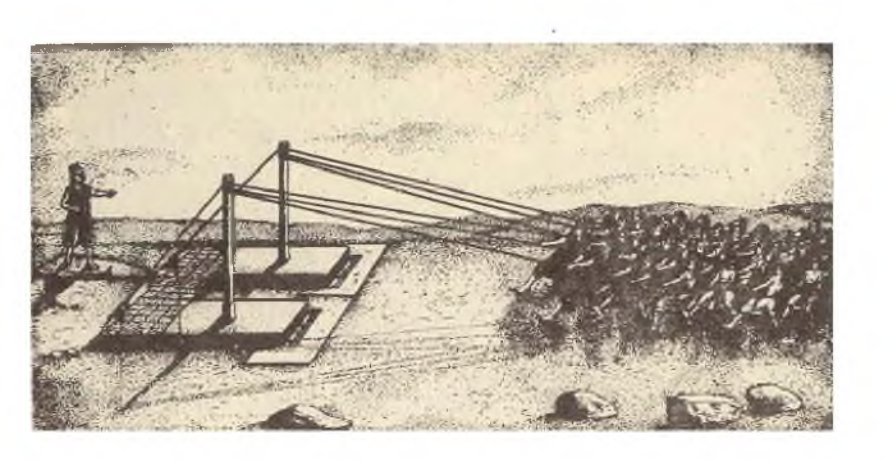
. . . ve spiraller (helezonlar)

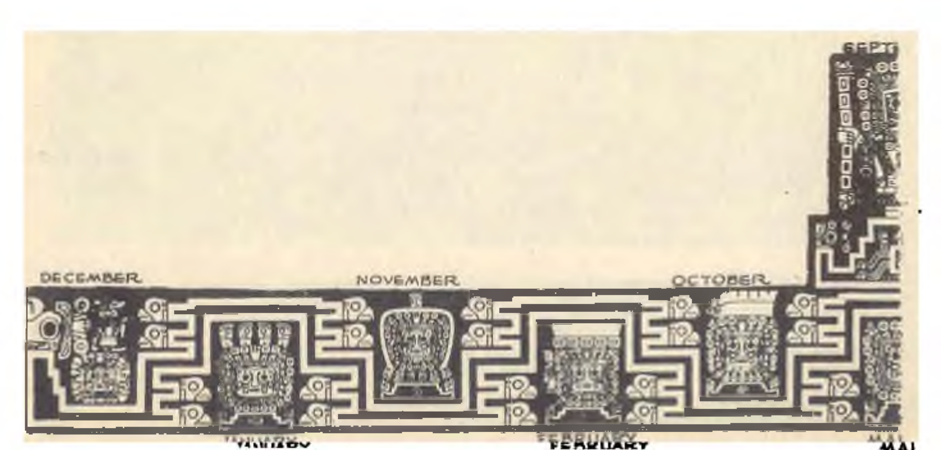
. . .Nazca düzlüğü üzerinde

Tianuanaco'nun Uçan Tanrısı

25 yıldır bilinen Güneş Kapısı'nın dörtgen delikleri, Daniken'in gözünde ne olduğu belli olmayan bir harikadır. Deliklerin açılış nedeni, anıtın ulaşım ve yerleştirilmesini kolaylaştırmak istenmesindendir.

Tiahuanaco Takvimi :
Eylül
Aralık Kasım Ekim Ağustos Temmuz Haziran
Ocak Şubat Mart Nisan Mayıs

Henri Lhote'nin bulduğu kaya resmindeki silah
ve süs eşyalarından, Daniken uzay adamı
sonucunu çıkarıyor...

Maya şehri Tulum, sağ tarafında da deniz...

– Brandberg'li Beyaz Kadın – İşte Daniken'in ciddiyetten uzak önerilerine ilham kaynağı teşkil eden resim

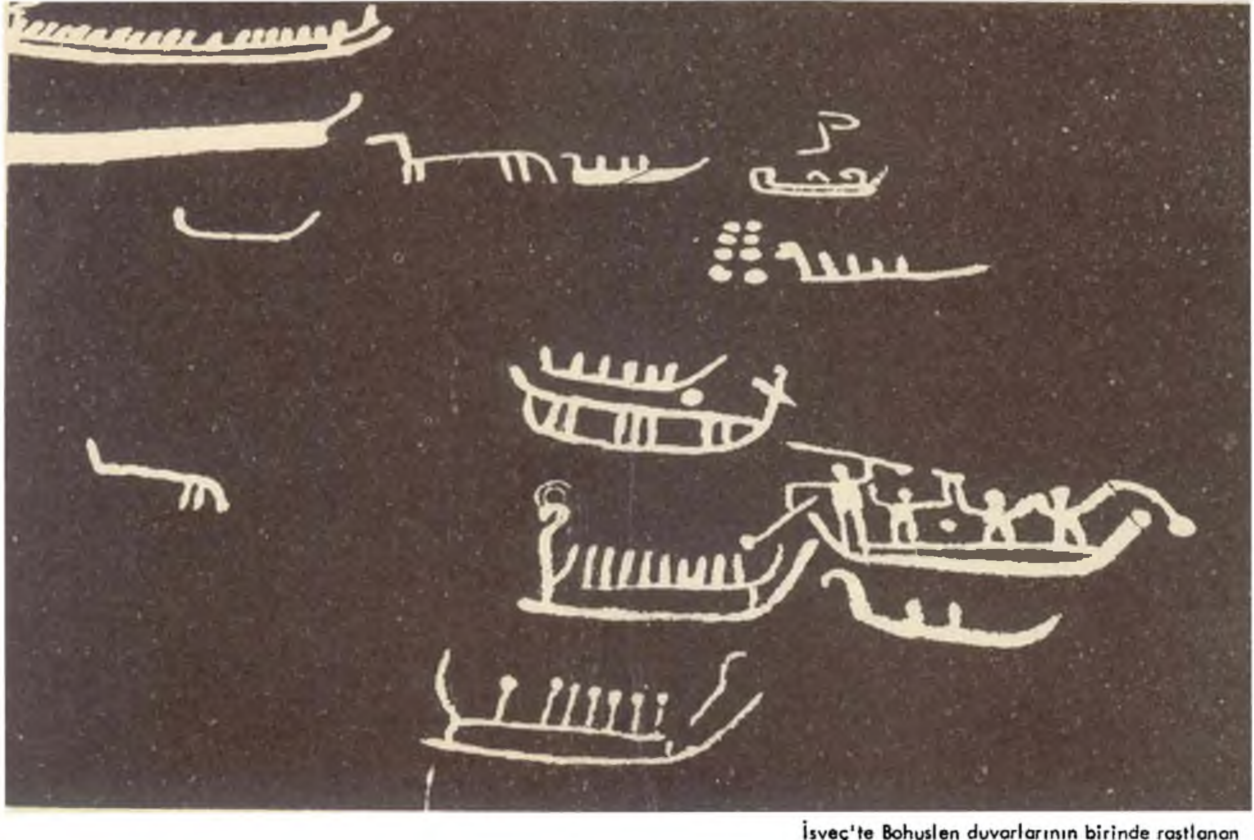
Daniken göğe doğru yükselen kanatlı yaratıklarını bu halıda keşfetti

Yüzü ve kafası çeşitli süslerle bezenmiş zenci.

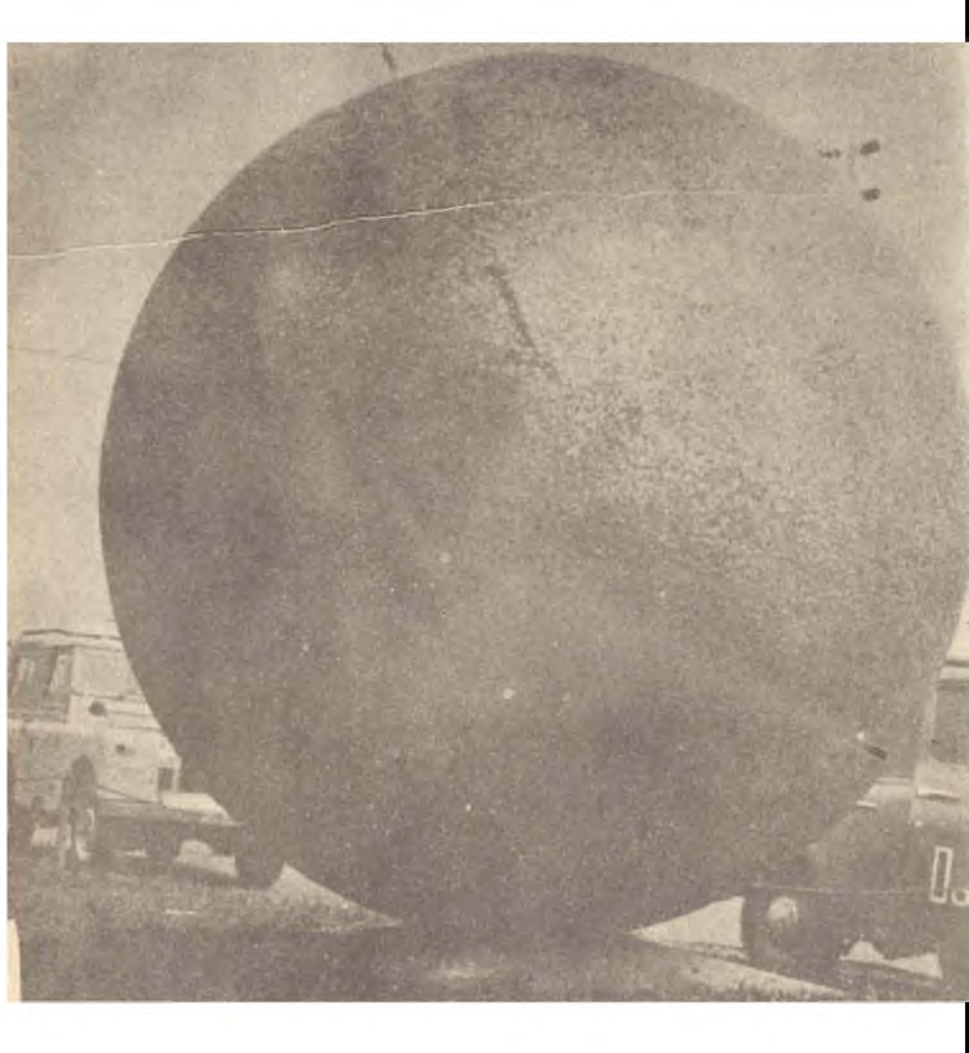

Çizgi kafalılar göç ederken

İsveç'te Bohuslen duvarlarının birinde rastlanan gemi resimleri

Kosta-Rika'nın taş küreleri

bir şekilde İstanbul'da bulunmuştur. ([1]) Harita hakkındaki ilk bilimsel değerlendirme 1913 yılında yapılmış ([2]), 1923 yılında da XVIII. Uluslararası Oriyentalistler ([3]) Kongresi'nde daha geniş bir şekilde incelenmiştir.

Haritanın uyandırdığı heyecanın asıl nedeni, ayrıntılarının doğruluğu olmayıp çizenin kendi yazısıyla bıraktığı küçük bir nottur. Bu notta çizimin batı bölümünün (elde kaldığı kadarıyla)Kristof Kolomb'un Amerika haritasına dayanılarak gerçekleştirildiği yazmaktadır.

Bunun doğru olup olmadığı kesinlikle bilinmediği gibi oldukça da şüpheli görünüyor. Bir çok kartograflar, Güney ve Orta Amerika'daki hataları öne sürerek haritanın doğru-

---

(1) 'Stern' dergisi, bu haritanın yanı sıra yayınladığı ikinci bir harita yayınlayıp (resim 15), binlerce yıl önce en üstün teknikle ve havadan çizildiğini iddia ediyor. Bu harita, Amerikan Hava Kuvvetleri tarafından II. Dünya Savaşı sırasında çizilmiştir. (Resim 14) «Tanrıların Arabaları»nda, Däniken tarafından Piri Reis'e mal edilmesi, cür'et isteyen bir şaka ve espriden başka bir şey değildir.

(2) Hapgood: 210

(3) A.K.Oberhummer: «Amerika'nın keşfinde bir Türk Haritası», Bilimler Akademi bildirgesi, Viyana, 1931 (sayfa, 99-112)

luğunu çürütüyorlar.

Gelelim, ikinci noktaya: Haritayı acaba kim çizdi? Däniken, *Pauwels* ve *Bergier*'in birleştikleri bir konu bu. Harita Piri Reis'in rivayetine göre doğuda bulunmuş. Kendisi de gayet iyi bir kartograf olan Piri Reis (1) - Däniken bu noktaya değinmiyor bile - böyle bir iddiada bulunuyordu. Kendi el yazısıyla eserin üzerine şu satırları yazmış:

«Bu haritayı Kemal Reis'in yeğeni olarak tanınan Piri İbni Hacı Mehmet (2) 919 yılının Muharrem ayında (3) Gelibolu'da çizdi.»

■

ÜÇÜNCÜ ÖNEMLİ NOKTA: Haritadaki bu şaşmaz doğruluklar nelerdir? Däniken'in ağzından dinliyelim:

> Mallery ve Walters (4) uzun çalışmalardan sonra haritaları modern bir küreye uygulamayı başardılar. Ortaya

---

(1) Leithauser: 376, Begrow/Skelton: 516

(2) Piri İbni Hacı Mehmet; yani Piri Reis'in ta kendisi

(3) İslâmî zaman hesabı: 9-3 ve 7-4-1513 arası

(4) İki kartograf

sansasyonel bir sonuç çıktı: Haritalar kesinlikle doğru çizilmişti. Üstelik yalnız Akdeniz ve Lût gölü çevresini göstermekle kalmıyor, Kuzey ve Güney Amerika kıyılarını, hatta Antartika kıtasının ana hatlarını da içine alıyordu. Daha da garibi, haritalar kıtaların bir tek dış hatları ile yetinmeyip, ülkelerin Topoğrafyasını da belirtiyordu. Dağ sıraları, doruklar, adalar, nehirler ve yaylalar tamamen doğruydu... Piri Reis'in haritasındaki Antartika dağlarının ilk kez 1952 yılında keşfolunduğunu düşünecek olursanız...? [1]

«*Tanrıların Arabaları*»nın ilk baskısını okuyanlar daha da geniş bilgi edinebiliyorlar.

Piri Reis, Grönland'ı haritalarında, üç tane ada şeklinde çizmiş. Son yıllarda yapılan araştırma ve sondajlar Grönland'ın gerçekten üç tane adanın üstünde yer aldığını ortaya koydu. Piri Reis bu üç adayı, üstlerindeki dağları, tepeleri, denizleri ve kıyı çizgilerini gayet doğru bir şekilde çizmiş. [2]

---

(1) Däniken; orijinali, 35-36 (Türkçe çeviri, sayfa, 38-39)

(2) Birinci baskıdan sonra bu bölüm kaldırılmış. Türkçe çeviride de bulunmuyor.

Gerçeği hemen açıklıyalım: Piri Reis'in ne 1513 yılından kalma eksik haritasında, ne de ona ait başka bir çizimde Kuzey Amerika ve Grönland yoktur.

Piri Reis haritasında (resim 13) *olanlar:*

Aşırı derecede uzun çizilmiş Orta Amerika;

Kuzey-güney doğrultusundaki Güney Amerika;

Feuerland'ın güney kıyıları;

Biskaya'da son bulan kıyılar;

İspanya;

Batı Afrika'nın bir bölümü;

Güney Amerika'nın doğusunda Atlantiğin 6000 m. derinliğe sahip olduğu yerdeki büyük adaların çoğu.

Haritanın gösterdiği kesitte Pasifik ve Drake geçidi tamamen unutulmuştur. [1] Buna karşılık, Haiti adası, olduğundan büyük ve yanlış bir şekilde batı-doğu doğrultusu yerine kuzey-güney doğrultusu resmedilmiştir. [2]

Piri Reis'in haritasında And dağlarını belirtmiş olması her ne kadar ilginçse de haritanın 'dünyanın yedi harikası' arasında sayılması için yeterli bir neden değildir.

Däniken'in Antartika'nın ana hatlarının

---

(1) Hapgood; 37-38

(2) Bagrow/Skelton: 385

doğru çizildiği tezi de saçmadır. Çünkü Antartika bilindiği gibi başlı başına bir kıt'adır ve Güney Amerika'nın devamı değildir.

Yine en büyük saçmalıklardan biri, haritadaki testere ağzı şeklindeki işaretin Antartika'daki dağlık-Kraliçe Maud Ülkesini-sembolize ettiğine inanmalarıdır. (1)

Piri Reis, bu işareti kıyı dağlarını göstermek için kullanmadığından böyle bir iddia söz konusu bile olamaz. Eğer durum bu şekilde olsaydı, And dağları için de aynı işareti görmemiz gerekirdi. Ayrıca, milyonlarca yıldır kesinlikle dağlık olmayan bir çok yerde de aynı işaret karşımıza çıkıyor. Piri Reis, Antartika olduğu iddia edilen bölge hakkında şunları yazıyor:

> «Bu bölge ıssız ve gayrimeskûndur. Harap bir manzara arzeden bu bölgede dev yılanlar bulunuyormuş. Bu sebepten, çok da sıcak olduğu söylenen bu ülkeye imânsız Portekizliler ayak basmışlar.» (2)

Dördüncü nokta: Bakalım, Däniken'in açıklamalarıyla kartografların görüşleri, Piri

---

(1) Pauwels-Bergier: 223, Hapgood: 72-77

(2) Piri Reis haritasının çevirisi; Hapgood, sayfa, 223

Reis haritası üzerinde hangi noktalarda birleşiyorlar?

*«Tanrıların Arabaları»*na kalırsa:

> Jeofizik yılı olan 1957 de haritalar hem Weston gözlem evi yönetmeni, hem de Birleşik Devletler Donanması sorumlu haritacısı olan Cizvit Rahibi Lineham'a verildiler. Lineham titiz araştırmalardan sonra, haritaların akıl almaz ölçüde doğru olduklarını, üstelik o günlerde bile doğru dürüst keşfedilmemiş bölgeleri açıkça gösterdiklerini bildirdi. ([1])

Uluslararası Jeofizik Yılı'ndan geniş şekilde söz eden iki almanca kitap vardır:

«Meçhule Saldırı - Angriff auf das Unbekannte» (430 sayfa); Walter Sullivan.

«Meçhule Doğru Yapılan Atılımlar - Vorstoss ins Unbekannte» (340 sayfa); Werner Büdeler.

Bu iki eserin ne birinde, ne de ötekinde *Mallery, Walters* ve *Piri Reis* adları geçmemektedir. Yalnızca bambaşka bir nedenden ötürü

---

(1) Däniken, sayfa, 36. (Türkçe çeviri, sayfa, 39)

Cizvit Rahibi, asıl adıyla *Linehan'*a kısaca değinilmektedir. [1]

Däniken'in yazdıklarının nereden geldiğini merak ediyorsanız, beraberce yeniden *«Üçbin Yılına Doğru»* adlı kitaba dönelim:

> Kuzey Amerika'nın çizim şeklini, Kanada'nın göl ve dağlarını, kıtanın kuzeyindeki kıyı çizgilerini, Antarktika'nın çevresini ve kabartmalarını görünce, rahip de bunların tam bir doğrulukla çizildiğini kabul edecektir. [2]

Bilmeceyi bu kadar basit bir şekilde çözümleyivereceklerdi, eğer... Evet, eğer bu sözü geçen Kuzey Amerika ve Kanada, *Piri Reis'*in haritasında var olsaydı...

Däniken, bu duruma hiç aldırmıyor ve kitabının yeni baskılarında da o müthiş açıklamalarına son vermiyor:

> Prof. Charles H. Hapgood ve ma-

---

(1) Däniken'in yaptığı imlâ hatalarını ara sıra belirtiyoruz. Tüm yer ve kişi yanlışlarını yazmaya kalkışsak, başlı başına bir bölüm ayırmak gerekecek. Bu kadar yanlış arasında ilk çağ Cermen Tanrılarından Asen'i - Arsen (arsenik), Wanen'i-Wannen (tekne) olarak vermeyip, Methan'ı-mentol'ün diğer bir adı olan Menthan ile karıştırmaması, doğrusu büyük bir başarı ve olağanüstü bir ilerlemedir.

(2) Pauwels-Bergier: 213

tematikçi W. Strachan'ın son çalışmaları bize daha da tüyler ürpertici bilgiler getiriyor. Uydulardan çekilmiş dünya fotoğraflarıyla Piri Reis'in haritaları karşılaştırılınca bilim adamları bu haritaların asıllarının çok yükseklerden çekilmiş oldukları sonucuna varmışlar. [1]

Bu tüyler ürpertici bilgilerin, *Hapgood*'un, «Eski Deniz Krallarının Haritaları»nın özel bir örneğinden ortaya çıkması ne kadar garip.

Aynı harita önümüzde duruyor ve ne *Piri Reis*'le bir bağıntısı var, ne de onun haritalarıyla. [2] Sözü edilen uydu fotolarının tepeleri ve nehirleri gösteremiyeceğini, bilmem, ayrıca belirtmek gerekir mi?

En başta bulut tarlalarına yer veren bu fotolar, yarasa yarasa meteorologların işine yarar.

---

(1) Däniken (II), 36 (Türkçe çeviri sayfa, 39-40)

(2) Belki de bağıntıyı Hapgood'un önsözünden kurmuştur: «Maps of the Ancient Sea Kings — Eski Deniz Krallarının Haritaları.

BEŞİNCİ BÖLÜM

«TANRILARIN ARABALARI» VE BİLİM ADAMLARI

EVET, EĞER BİLİM ADAMLARINA inanıyorsanız...! [1]
Pauwels ve *Bergier* «Üçbin Yılına Doğru» adlı kitapta bir kadının ağzından söylüyorlar bu cümleyi. Ve kadın hakkında aşağıdaki açıklama verilince, hiç kimse zerre kadar şaşmıyor:

Kimyager olan bu kadın, temel eğitimini, keskin anlayışını ve sağlam

---

(1) Pauwels-Bergier: 321

kişiliğini kendine sahip bir şekilde istediği gibi kullanıyor. (2)

Tarihçilere karşı takındıkları tavrı da diğer bir bölümde belirtiyorlar:

Bu kişiler her şeyin gerçekler yoluyla izah edilmesi kuruntusuna kapılmışlar... (3)

Pauwels ve *Bergier*, bu kuruntudan çok ama çok uzakta yaşıyorlar.

Charroux, taş devrine 'prehistorikçilerin bir buluşu' başlığını atarak kendine göre arkeologları sıkıştırmak, zor durumda bırakmak istiyor. (4)

«*Açıklanan Sırlar*»ın yazarı, bu başlıktan sonra sadece Fransa'da 600 bin taştan yapılmış alet bulunduğunu bildiriyor. (Resim 17,18) (5) O taş devrinin varlığını kabullenene dek herhalde bunların sayısı 6 milyarı bulacaktır. (Burada yalnız Fransa kastedilmiştir.)

Däniken ise, eleştirmekten çok (her bilim dalı olumlu ve yapıcı eleştirilere açıktır), uydurma ve yoz azarlamalarla bilime hücum ediyor.

---

(2) Pauwels-Bergier: 321
(3) Pauwels-Bergier: 117
(4) Charroux: (II), IV. Bölüm
(5) Charroux (II): 92

*«Tanrıların Arabaları»*nın yazarına göre; bilim adamları, tarif edilemez bir şekilde aptaldırlar. Nazca havaalanı hakkındaki bölümü okuyan her okuyucu, kaçınılmaz bir şekilde bu fikre katılmaktadır.

> Nazca düzlüğünün üstünden uçakla geçerseniz, gözünüze dev geometrik düzende bir takım çizgiler çarpar. Bunların bir kısmı birbirine paraleldir, bir bölümüyse birbiriyle kesişir. Ayrıca iç içe geçmiş çok büyük dörtgenlerle çevrili olanlar da vardır. — Arkeologlar bunların İnka yolları olduklarını ileri sürüyorlar... Mantıksız ve saçma bir düşünce... Birbirine paralel olan, birbirleriyle kesişen, düzlükte uzayıp giderken ansızın bitiveren yollar İnkaların ne işine yarayabilirdi? Tabii aynı bölgede Nazca işi çanak çömlekler ve çiniler ortaya çıkarılmıştır. Ancak bu nedenden dolayı geometrik biçimde düzenlenmiş çizgileri Nazca kültürüne bağlamak gerçekleri basitleştirmek olur. (1)

Geniş çapta düşünülmüş bir ulaşım ağının

---

(1) Däniken; sayfa 38, (Türkçe çeviri, sayfa, 41 - 42)

yollarının kesişmesi kadar tabiî bir olay düşünülemez. Bu kesişme; hem faydalı, hem de kesinlikle gereklidir. Bu bölgelerde yaptığı tarih araştırmalarıyla tanınan *Jonathan Leonhard* «Altes Amerika — *Eski Amerika*» adlı kitabında şunları yazıyor:

> «İnkaların ulaşım ağını meydana getiren yollar 11.000 km uzunluğundaydı, Kolumbiya'dan Şili'ye kadar uzanıyorlardı. Biri yüksek bölgede, diğeri de kıyıda bulunan iki ana yol ara tali yol bağlarıyla birbirlerine bağlanmışlardı. Yollar, lamalar ve yayalar için düşünülmüştü ve çok değişik ölçüleri vardı: Dağlarda dar, kayalara oyulmuş patika tipi bir manzara arzederken, kıyılarda düz ve geniş bir şekilde uzanıyorlardı.

Yine en normal olaylardan biri de bazı yolların hiçbir yerde bitmemesidir. Ayrıca paralel uzanan yollar için Güney Amerika'nın eski şehirleri örneklerle doludur. ([1])

Däniken, arkeologları Nazca işaretlerini - İnka Yolları - olarak kabullenmekle suçluyor.

Bu kabullenme, hiçbir zaman basit bir yolla olmadı.

---

(1) Mason: sayfa, 290

Nazca düzlüğündeki işaretleri enine kateden bir kıyı yolunun çok sonradan yapıldığı ispatlanmıştır. (1) Ne yazık ki Däniken, düzlüğün hiçbir dönemde ve hiçbir şekilde havaalanı olarak kullanılmadığını ortaya koyan bir çok ayrıntının yanında bunu da görmezliğe geliyor.

Bir kere o meşhur esrarengiz çizgilerin arasında bir çok kuş, örümcek ve (2) balina resimleri var. Aynı resimler benzer şekilleriyle kızılderili mezarlarının duvarlarında bulunmuştu. (3)

Dikkati çeken diğer bir yan da, bu soyut çizgilerin çoğunun düz çizgiler olmayıp (Astronomik açıdan ele alınan) çoğunun spiral ve zikzak şeklinde olmasıdır. (4) «*Tanrıların Arabaları*»nı kaleme alırken bu durumu gayet iyi

---

(1) Victor W. von Hagen, 1953 yılındaki, «Inca Highway Expedition» gurubunun başkanı. «Sonnenkönigreiche - Güneş Krallıkları»; sayfa, 246.

(2) Aynı ölçülerle yapılmış resimlere Kuzey Amerika'da da rastlanıyor. Bunlar sadece yapım tekniğinde ayrılıyorlar. Nazca'da aşağı bölümleri ön plana çıkarmak için üst kısımlardaki demir oksitli kayalar ortadan kaldırılıyor. Kuzey Amerika'da ise, üst kısma toprak dökülerek hayvan şeklinde küçük bir tepecik yapılıyor.

(3) Mason; «Das Alte Peru - Eski Peru»

(4) Mason; 144.

bilen Däniken, muhtemelen zamanla spiral ve zikzak çizgilerin de işine gelen yanlarım bulacak ve havaalanı teorisindeki devrimlerine devrimler katacaktır (!)

«*Tanrıların Arabaları*»nın yazarı, teessüf edilecek bir şekilde, çizgileri Nazca kültürüne bağlamanın gerçekleri basitleştirmek olduğunu yazıyor. Bunu yazmasına yazıyor, ama nedenini es geçiyor.

Bilindiği gibi, Nazca kızılderililerinin çini ve dokumaları bu kuru iklimli bölgede çok iyi korunagelmiştir. (1) Bunlar öyle iyi korunmuşlardır ki, üzerlerindeki naturalist motifleri incelemek, bunları Nazca düzlüğündekilerle karşılaştırarak aynı kökene bağlı olduklarını anlamak işten bile değildir. (2)

Bu durumda da 60 km.lik arazinin havaalanından çok yol olması daha mantıklı geliyor. Aksi takdirde, Däniken'in tezi doğruysa, yerlilerin hiçbir kalıntı bırakmayan karton evlerde oturup, dökme demirden makinalar yardımıyla uçtuklarını kabullenmemiz gerek.

Tabiî, arkeologlar eldeki koşulları başka türlü değerlendirdiler. Bu harika havaalanının dört bir tarafını kazdılar ve büyük miktar-

---

(1) Mason: 136, 144.

(2) Mason: 136, 144.

da, aynı motifleri taşıyan kumaş ve toprak eşyalar çıkardılar.

Aynı Däniken, Chichén Itza kuyusu hakkındaki iddialarını belirtirken arkeologları fikir yürütmede yetkili görüyor:

> Çağdaş bilgiler yalnızca Chichén Itza'nın kutsal kuyusundan söz eder, büyük benzerlikler gösteren ikinci kuyunun bahsini bile etmezler. (1)

Burada Déniken'in okuyup kültürünü artıtırabilmesi için iki kuyudan da söz eden birkaç kitap adı verebiliriz:

Stierlin: «Maya», sayfa 150.

Von Hagen: «Sonnenkönigreiche - *Güneş Krallıkları*», sayfa, 134.

Linné/Disselhof: «Alt-Amerika - *Eski Amerika*», sayfa, 115.

Brion: «Die frühen Kulturen der Welt - *Dünyanın İlk Kültürleri*», sayfa, 100.

Krickeberg: «Altmexikanische Kulturen - *Eski Meksika Kültürleri*» - sayfa, 328-350.

■

«TANRILARIN ARABALARI» okuyucularının öğrenmeleri gereken daha pek

(1) Däniken; 153. (Türkçe çeviri, sayfa, 174)

çok şey var. Bunlardan biri de, eğer yanılmaz ve aptalca bir teori ileri sürmezlerse, arkeologların hiçbir zaman Däniken'in söylediği tipte insanlar olmadıklarıdır. Däniken, hislerini şu sözlerle dile getiriyor:

> Bilginler her şeyi kolay ve tembelce açıklamaya alışmışlardır. Kırık bir çömleği, şuradan, buradan buldukları parçalarla birleştirir, düzenlenmiş bütüne bir etiket yapıştırarak akıl almaz kültürleri açıkladıklarını sanırlar. 'Okus pokus, simsalabim. Böylece her şey harika bir biçimde özenle korudukları düşünce sistemlerine uymuştur. (1)

Däniken'in bu tip bölümlerde sözünü ettikleri türden bilim adamı bulmak oldukça zordur. Eski bir kültürle karşılaşıp araştırma yaparak kalıntıları düzene koyan bir araştırıcı, yetersiz davranışlarda bulunan bir tembeldir. (2)

Bilim adamlarının bu şekilde davranmalarını önleyici nedenler varsa, örneğin; bulunan şeylerin yeni bir türden oluşu, içinde bulunulan dönemin acele bir değerlendirmeyi önle-

---

(1) Däniken 44 (Türkçe çeviri, sayfa, 49)
(2) Däniken; 38, (Türkçe çeviri, sayfa, 38)

yici bir nitelik taşıması vb. Däniken, bu kez de işi hafife almaktan ve rahata düşkünlükten dem vuruyor. [1]

«*Tanrıların Arabaları*»nda prehistorikçilere hücum eden bölümlerden yeni, kocaman bir kitap olurdu. [2]

Arkeoloji ve dallarının yanlış verilere dayandığından, yetersizliğinden başlayıp, en çirkin suçlamalara vardırarak bu tutumunu sürdürüyor.

Bu saldırılarını gayet ustalıkla kullanan Däniken, durmadan arkeologlardan ve uzmanlardan söz ederek, genel bir deyimle *okuyucuyu uyutuyor*. Zavallı okuyucu, hangi açıklamayı, kimin ve nerede yaptığını anlamadan bölümleri okuyup geçiyor ve bu eksikliğin farkına varamıyor.

Aşağıdaki küçük bölüm bu durumun güzel bir örneğidir:

> Şimdi düşünün... Uzmanlar Büyük Piramidin yapıldığı günlerde Mısır'da

---

(1) İkinci Dünya Savaşında ortaya çıkan Nazca düzlüğünde olduğu gibi.

(2) Däniken; 33, 38, 40, 44, 54, 111 - 112, 113, 118, 120, 123.

50 milyon kişinin yaşadığını ileri sürüyorlar. (Bu sayı MÖ. 3000 yılında bütün dünya nüfusunun 20 milyon olduğunu ileri süren görüşle büyük bir çelişkiye düşüyor.) (1)

Bu araştırmaksızın yapılmış *'kalpten gelen'* iddianın amacı gayet açık: Bugünkü Mısır'da 30 milyon insan yaşarken, 5000 yıl önce 50 milyon insanın yaşadığım söylemekle Mısıroloji ile uğraşanları yalancı ve aptal durumuna düşürmek istenmektedir.

Däniken'in bu iddialarının hiçbir gerçeğe dayanmadığını anlamak için Keops piramidiyle ilgili bölüme bir göz atmak yeter de artar bile. Bilim adamlarının bu yapı için birkaç yüz bin işçiyi yeterli görmelerini Däniken, gülünç buluyor. Böyle gülünç bulmasına yardım eden rakkamı bile *C. Aldreds*'in, «Erste Blüte Agyptens - *Mısır'ın İlk Yükseliş Devri*» adlı kitabındaki bir tahminden almıştır.

Böyle bir tahmin yapılmıştır.

Fakat tahminin temeli, 2500 kişilik bir iş gücünde son bulmuştur.

Bu rakkamı da 'bizzat' o çevrede çalışan işçiler veriyorlar. Aldred ise taşları kırıp taşı-

(1) Dänlken: 129 - 130.

mak için kaç kişilik bir insan gücünün kullanıldığı hakkında kendinin değil, *Herodot'*un 'birkaç yüz bin kişi' şeklindeki düşüncesini aktarmakta ve kendisinin bu rakkamı ölçüsüz bir şekilde abartılmış bulduğunu yazmaktadır.

Däniken, tarih araştırmalarında verilen kesin tarihlere karşı derin bir öfke duymaktadır. Bu öfkesi onları istediği gibi değiştirip, bin yıllık dönemleri birbirine katma arzusundan geliyor olmalı. «*Tanrıların Arabaları*»nda bu öfkesini şu tip cümlelerle ortaya döküyor:

> En ciddî bilginler bile bize C.14 yönteminin [1] 30000 ile 50000 yıllık organik nesnelerin kesin yaşını ölçemediğini ancak bu iki tarih arasında tahmini bir yaş gösterdiğini, bu bakımdan tam güvenilir olmadığını söylediler. Bu eleştirici sözler belirli sınırlar içinde kabul edilmelidir; ancak C.14 yöntemine paralel olarak ve en yeni ölçü aygıtlarıyla donatılmış bir tarihleme yöntemine gerek duyulduğu kesindir. [2]

Däniken, çok iyi bilir ki, bu kesinlikle ge-

---

(1) C. 14: tahta, kemik vb. gibi organik maddelerin içindeki radyoaktif karbonu ölçerek tarih bildirmeye yarayan bir yöntemdir.

(2) Däniken 134 (Türkçe çeviri 150)

rek duyulan yöntemler zaten vardır. C.14 yönteminin yanı sıra ona paralel olarak dör: ayrı yöntem daha kullanılmaktadır:

1 — Magnetik tarihleme;

2 — TLM. tarihleme;

3 — Ultra ses dalgalarıyla tarihleme (Fluor);

4 — Sene halkaları yoluyla tarihleme.

C. 14 yönteminin zayıflıklarına gelince... Bilim adamları bu yönteme tamamen güvenip birkaç eksik yanını başarıyla 'bertaraf' ediyorlar.

Däniken'in 'ciddî bilim adamları' gerçek ciddî bilim adamları olmayıp, *Charroux*'un 'hudutsuz aptallıktaki insanlar' deyimiyle sınıflandırdığı kişilerdir. ([1])

Däniken'in C.14 yönteminin işleyişi hakkındaki bilgisi oldukça kıt gibi görünüyor. C.14 Atomu ne 10000 yılı, ne de 45600 yılı değerlendirebilir. Çalışma ve tarihleme kapasitesi 5000-6000 yıldır. ([2]) Buna benzer küçük ayrı-

---

(1) Däniken (I) 134 (Türkçe çeviri 150) Charroux (I) 36

(2) Schwarz 87, Boschke (I) 13

tılar için o ayrıntılardan bahseden kitapların okunması gerekiyor. Aksi takdirde eleştirici kendi kendisini diskalifiye etmek tehlikesiyle karşı karşıya kalıyor.

ALTINCI BÖLÜM

ÖZEL ELEŞTİRİLER

GEÇMİŞİN ÇÖZÜLMEYEN bilmecelerinin tümünü araştırmanın imkân dışı olduğu bu kitabın giriş bölümünde özellikle belirtilmişti. Bunun başlıca nedenlerinden biri, Däniken'in örneklerini daima mümkün olduğu kadar uzak bölgelerden seçmesidir.

Her nedense dünya dışı uzay adamları Avrupa'dan pek hoşlanmamış olmalılar. Däniken,

Borneo (Endonezya) ([1]), Çin ([2]), Hindistan ([3]) ve Moğolistan ([4]) gibi yakıncacık (!) ülkeleri çok daha iyi tanıyor. Belgelerinin ağırlık noktasını Latin Amerika ve Ön Asya teşkil ediyor. Bu yüzden, Däniken'in şaşkınlık uyandıran çılgınlıklarını yakından inceliyebilmek için, sözü geçen coğrafî bölgelere kısaca da olsa bir göz atmak gerekir.

1 — Güney ve Orta Amerika:

Däniken'e inanacak olursak; Tiahuanaco, çok çok eski devirlerde ulu bir ziyarete tanık olmuştur. Altından bir uzay gemisi gelmiş, gemiden inen kadın, orada 70 tane çocuk doğurup, bu rekorları alt üst eden randımanlı verimden sonra yeniden uzaya dönmüştür. ([5])

Däniken, daha fazlasını yazmıyor. Adı geçmeyen ana kaynak *Robert Charroux* ise, çok daha fazlasını açıklamaktadır. Bu verimli birleşmenin ortağı Adem rolünü oynayan bir ya-

---

(1) Däniken: 133, (Türkçe çeviri, sayfa, 149)

(2) Däniken: 52, 133, 159, (Türkçe çeviri, sayfa, 57, 158, 179)

(3) Däniken: 52, 112, 158, (Türkçe çeviri, sayfa, 57, 126, 178)

(4) Däniken: 130 - 131, (Türkçe çeviri, sayfa 146)

(5) Däniken: 43, (Türkçe çevirisi, sayfa, 48)

ban domuzudur. (Tapir) ([1]) Aslında çok şeyler ifade eden bu küçük ayrıntının fazla üzerinde durmadan Däniken'in, Tiahuanaco açıklamalarına devam edelim: Dört parmaklı mağara resimlerini dünya dışı yaratığın gelişine bağlayan Däniken, ünlü *Güneş Kapısı'nın* ana figürünün sırrını böylece çözmüş ve onun *Uçan Tanrı'yı* gösterdiğini anlayıvermiştir. ([2])

Biz bu çözümlemeden pek emin olamıyoruz. Bir kere uçtuğu varsayılan figürün kanatları yoktur. (Resim 22) Bolivya'ya inen dört parmaklı astronot hayali, bir uydurmadan başka bir şey değildir. Tiahuanaco'da yapılan kazılarda ortaya çıkan mezarların içinde çeşitli halklara mensup cesetler bulunmuşsa da, bunların hepsi beş parmaklıdır. ([3]) İnsan gövdesi ve çakal kafası şeklinde çizilen Mısır'ın ölüler tanrısı ne kadar gerçekse, dört parmaklı Güneş Tanrısı da o kadar gerçektir.

Däniken'in yaban domuzlarıyla çiftleşen

---

(1) Bu hikâye, İnka kronisti Garcilaso de la Vega'dan alınmış olmalı. Çok geniş olan Garciloso'nun eserinin almancasının sadece kısa bir özeti yayınlanmıştır. Güvenilebilir tek baskısı 1765 yılında Madrit'te yayınlanmış olanıdır. Sonrakiler, çeşitli eklemeler ve değiştirmelerle 'tahrif' edilmiştir.

(2) Däniken: 43, (Türkçe çeviris, sayfa, 48)

(3) Posnanskyi: «Tihuanaco», IV cilt.

dört parmaklı Uçan Tanrılarlı dolu olan repertuarı hâlâ kuvvetten düşmüyor ve tükenmiyor. Güneş Kapısı konusunda ise adeta şiir yazmaktadır:

> 10 ton ağırlığındaki taş bloklarda bulunan 2,5 metre uzunluğunda açılmış deliklerin ne işe yaradıkları henüz açıklanmamıştır. ([1])

Däniken burada kendi bilgisizliğini başkalarına da bulaştırarak, haksız yere arkeologlara çamur atıyor. Bu dörtgen şeklindeki deliklerin sırrı çözüleli uzun bir zaman oldu. (Resim 23) ([2])

Dāniken notlarını hazırlarken, Tiahuanaco'dan söz eden birkaç önemli kitaba göz atsaydı, rahatça ne olup bittiğini öğrenebilirdi. O zaman belki de *Pauwers* ve *Bergier*'den bazı satırları kopya çekerek, basit *Tiahuanaco Takvimi* ([3]) hakkında yepyeni masallar anlatmazdı:

---

(1) Däniken: 42, (Türkçe çeviri, sayfa, 47)

(2) Posnanskyi: «Tihuanaco», II. cilt, resim: 8 ve 9.

(3) Takvim, Güneş Kapısı'nın çatısındaki, ay sembolleri olarak saptanan 12 işaretten meydana gelmektedir. Hiyerogliflerin basitliği daha geniş bir açıklamayı gereksiz kılıyor.

> Örneğin, ekinoksları veren, astronomik mevsimleri açıklayan, ayın her saatteki durumunu ve hareketlerini gösteren, bütün bunlarda dünyanın dönüşünü hesaba katan bir takvime ne buyrulur? Bu hayali bir soru değildir. Bu takvim vardır, Tiahuanaco'da kuru çamurun içinde bulunmuştur ve içindeki her şey kesinlikle doğrudur. ([1])

Däniken'in yazdığı her satır, kendisinin Güney Amerika'nın eski çağları hakkında ne kadar bilgisiz olduğunu ortaya koymaktadır. Öyle bir bilgisizlik ki, her fırsatta kendini belli ediyor:

> Güney Amerika'da, bir zamanların bütün bilgeliğini anlatan bir kitabın var olduğundan söz edilir. Kitap, 63. İnka kralı Pachacuti tarafından yok edilmiştir. ([2])

Bu adı taşıyan 63. Kral hiçbir zaman olmamıştır. İnkaların topu topu 13 kralları vardı. ([3]) Son kralları *Atahualpa,* 29 Ağustos 1533 yılında *Pizarro* yönetimindeki İspanyollar tarafından boğularak öldürülmüştür. ([4])

---

(1) Däniken: 41, (Türkçe çeviri, sayfa, 45)
(2) Däniken: 107, (Türkçe çeviri, sayfa, 121)
(3) Hagen: 351, Mason: 183, 184.
(4) Hagen: 351.

Bu gerçek, eski devirlerin bütün bilgeliklerini taşıyan kitabın uydurma olduğunu ispat etmeye yeter de artar bile.

Aynı şekilde, Däniken'in ortaya attığı diğer soruların cevaplarını bulmak da çok basittir. Bu basitlik, Däniken'in en ufak bir sağlam dayanağı olmamasından ileri gelmektedir. Örneğin, işte Orta Amerika'daki şehir kuruluşları ve Mayalar:

> Mayalar neden eski şehirlerini deniz ya da nehir kenarlarına değil de, ormanların ortalarına kurmuşlardı?... Su kıyılarına yerleşmek dururken su depoları yapmalarının ne anlamı vardı?... Yalnız Tikel'de 154310 metre küp [1] kapasiteli 13 su deposu bulunmuştur. Daha mantıklı yerler varken bu insanlar neden özellikle buraları seçmişlerdi? [2]

Däniken, bahsi geçen yerlerin haritalarına kısa bir göz atmış olsaydı, Maya şehirlerinden Palenk, Piedras Negras, Yaxchilàn, Bonampak,

---

(1) Däniken: 150, 151, (Türkçe çeviri, sayfa, 170, 171)

(2) «Tanrıların Arabaları»nın aslında 154. 310 metre küp olarak geçen su kapasitesi, Türkçe çeviride 193. 150 metre küp olarak geçmektedir.

Copàn, Uxactùn, Quirigua, Nita ve Santa Rita'nın nehir kıyılarında [1], Omoa, Tulum (resim 26), Tancak, Sokman, Xelha, Ekab, Jaina, Cham-potôn ve Xicalango'nun da denizin çok yakınında kurulmuş olduklarım görürdü.

Tabii, o çağlarda sözü geçen yerlerde, Mayalar, deniz suyunun tuzunu gidermeyi bilmiyorlardı ve bu yüzden, büyük bir içme suyu problemi ile karşı karşıyaydılar. Bundan ötürü de tüm Maya yerleşme merkezleri, Tikal ve Chichèn Itza gibi su depoları yapma yoluna gitmişlerdi.

2 — Kuzey Afrika:

Mısır'daki mumyalarla Sahra'daki mağara resimleri, Däniken'i adeta büyülüyorlar. Tassili'deki resimler hakkında şu iddialarda bulunuyor:

> Bir duvarda hayvan resimlerinin yanında, Lhote'nin [2] isim babalığıyla, Büyük Merih Tanrısı adını alan ve dalgıç elbisesine benzeyen elbiseler giyen bir yaratığın resmi bulunmuştu. Resim 6 metre boyundaydı... [3] Büyük Merih Tanrısına bakınca, hayal gü-

(1) Thompson: 140, Hagen: 131
(2) Bu resimleri bulan Fransızın adı
(3) Däniken: 57,58, (Türkçe çeviri, sayfa, 62, 63)

> cünü hiç zorlamadan bir uzay ya da dalgıç elbisesi giydiğini söyleyebiliriz.
>
> Kafasında güçlü ve geniş omuzlarından başlayan bir başlık vardır. Burun ve ağız yerine bir takım yarıklar göze çarpar... İlkel insanların, ellerinden ancak bu kadar gelebildiği için çarpık çurpuk şeyler çizdikleri ileri sürülemez. Çünkü aynı mağara adamı, hayvan ve normal insan resimlerini üstün bir beceri ve ustalıkla duvara işlemiştir.

Tassili resimleri, binlerce yıllık geniş bir zaman içindeki sayısız dönemlerden kalmadır. Däniken, bu noktayı iyice araştırmalı ve Büyük Merih Tanrısını kendi döneminin resimleri arasında açıklama yoluna gitmeliydi, yoksa çok daha sonraya ait olan sığır resimleriyle değil...

İyi niyetli bir kişi, ok ve yaylı resimleri, aynı yuvarlak kafaları görünce (resim 27, 28) uzay adamlarının bunlarla uzaktan yakından hiçbir ilişkisi olmadığını görür.

Avcıları gösteren resimlerin kafaları özel bir şekilde tanzim edilmiştir. Daha önceki dönemlerde çizilen burun ve ağız, sonraki resimlerde ortadan kalkıyor.

Lhote'nin tezine göre; resimler, yuvarlak kafalı bir zenci halkına aittir. Bu halk, bir zaman sonra muhtemelen Hami soyundan gelen uzun kafataslı [1] kavimler tarafından kısmen yok edilmiş, kısmen de başka yerlere sürülmüştür. [2] Bu tez, hem son derece mantıklı hem de gerçekçi bir tezdir.

Bu yuvarlak kafaların boyunlarındaki şişlikler, bugün bile hâlâ bir çok zenci tarafından kullanılan [3] metal halkalardan meydana gelmiş gerdanlıktan başka bir şey değildir.

Uzay başlıklarındaki antenler - özellikle Büyük Mars Tanrısı'nda açık seçik bir şekilde görülüyor - diğer doğa kavimlerinin hepsinde rastlanan tüyler ve yapraklardan ibarettir.

Miğfer zannedilen başlığa da bütün kızılderililerde, hatta Cermen kavimlerinde bile rastlamak mümkündür.

---

(1) Resimlerde kafaları, yuvarlak kafalıların aksine çizgiler halinde gösterilmiş.

(2) Lhote: (II) 30.

(3) Bergantzik T. Rilt: 444.

■

DÂNİKEN'İN *«Tanrıların Arabaları»*nda mumyalara ayırdığı bölümler de bir başka âlemdir. İleri sürdüğü iddialar, kaya resimlerinden hiç de aşağı kalmıyor. Däniken'in kitabında bu konu hakkında bulduğunuz her şeyin kökünü *Bacon'*ın *«Yeniden Dirilen Tarih»* adlı kitabında satır satır bulmak mümkündür.

Däniken'in abartmaları *Lhote'de* olduğu gibi *Bacon'*un kaynaklarında da aynı hızla devam ediyor. Örneğin, *Bacon'*un kitabının 326. sayfasında *«ortalama 5000 yıllık»* şeklinde sözü edilen eski Mısır mezarları, Däniken'de *«6000 yıldan daha eski»* [1] olup şekil değiştirivermektedir.

(1) Bacon: 326, Däniken: 129, (Türkçe çeviri, sayfa, 144)

	BACON'IN YAZDIKLARI		DANİKEN'İN YAZDIKLARI
...	Firavun Udimu ve Udayi	—	Udimus ve Uadyis [2]
...	Bir Kral mezarındaki ölü hizmetkârların sayısı - 62 [3]	—	72 [4]
...	Bu hizmetkârların büyük bir ihtimalle zehirlenmiş oldukları [5]	—	Bu 72 insan çevrelerine duvar örülmesine ve öldürülmelerine hiç bir şekilde karşı çıkmamışlardı. Neden?... [6]

(2) Däniken: 102, 129, (Türkçe çeviri, sayfa, 114, 144)
(4) Bacon: 328
(4) Däniken: 129, (Türkçe çeviri, sayfa, 144)
(5) Bacon: 328
(6) Däniken: 129, (Türkçe çeviri, sayfa, 145)

... Boş bir mezar odasımn dışında mücevherat bulunması... (7)	— Mücevheratın mezar odasında bulunması (8)
... Bitirilmemiş halde olan bu mezarın hiç bir zaman kullanılmaması. (9)	— Mumya çürüyüp gitmemiş miydi? (10)

(7) Bacon: 335
(8) Däniken: 130, (Türkçe çeviri, sayfa, 145)
(9) Bacon: 334-335
(10) Däniken: 130 (Türkçe çeviri, sayfa, 145)

■

BACON, HERHANGİ bir öneride bulunurken, bir çok gerçeğe uygun örnekler ve olaylar anlatıyor. Örneğin, Udimu'nun mezarının defalarca yağmalandığını yazıyor. Däniken ise dikkatsiz bir masalcıdan farksız:

> Firavun Udimu'ya ait olduğu sanılan mezarda altın bir gerdanlıkla, kesinlikle tanınmayan bir hayvan iskeleti bulunmuştu. Bu hayvan neydi ve nereden gelmişti? (1)

Ve Däniken bu tempo üzerinde devam ediyor.

Nil üzerindeki fil adası ona göre fil şeklinde olduğundan bu adı taşımaktadır. (2) Oysa, Mısır tarihçilerinin bu konuda oldukça değişik bir görüşleri var: Ada, yüzyıllar boyunca fildişi ticaretinin merkezi vazifesini gördüğünden bu adı almıştır. (3)

Küçücük ayrıntılar bile yanlış bir biçimde aksettirilmiştir. Däniken, bir elektronik beyin edinirse, hesapları daha doğru olacaktır. «*Tan-*

---

(1) Däniken: 102, (Türkçe çeviri, sayfa, 114)

(2) Däniken: 100, (Türkçe çeviri, sayfa, 114)

(3) Erman 22 ve Breastad: «Geschichte Agyptens- Mısır Tarihi» (1954)

rıların Arabaları»nda 664 yıl olarak ([1]) hesaplanan 250.000 gün aslında 684 yıl 85 gün eder.

3 — Ön Asya

> Belki, tevratın yaşı hakkında bile kuşkuya düşmeliyiz, çünkü çok daha sonra yaşayan Davud'un altı parmaklı ve altı tırnaklı bir devle savaştığı, Samuel'in ikinci kitabında 21. bölümün onsekiz ile yirmiikinci sayfaları arasında uzun uzun anlatılmaktadır. ([2])
> **(Erich von Däniken)**

Däniken'in, kesin tarihlemelere karşıt bir tutum takındığına daha önce değinilmiş, şüpheli verilerini rasyonal bir biçime sokmaya çalıştığı gösterilmişti. Bu durum burada da değişmiyor.

Davud, altı Parmaklı ve altı tırnaklı bir devle değil, Filistinlilere karşı savaşmıştır. Bu savaşlarından birinde de karşısına iri yarı, adeta dev gövdeli bir rakip çıkmıştır. İncil, bunu açık ve aleni bir şekilde, olağanüstü bir üstün-

---

(1) Däniken: 222, (Türkçe çeviri, sayfa, 135)

(2) Däniken: 70, 71, (Türkçe çeviri, sayfa, 79)

lük olarak belirtmektedir.

Bu savaşlardan diğer bir tanesinde de, bu kez çok uzun boylu, fakat dev gövdeli olmayan bir düşmanla da karşılaşmıştır. Bu ikisinin tuhaflığından, bugün için de rastlanılması çok olağan olan bir düzgünsüzlük (anomali) şeklinde söz ediliyor.

Bu iri yarı adamın toplam 12 parmağı varmış. Bu parmak fazlalığı Polidaktili (çok parmaklılık) adlı bir hastalıktır ve soyaçekimlidir. İncil'in belli başlı dört ayrı yorumunda da altı parmaklı bir dev kavimden söz eden herhangi bir bölüm yoktur.

İncil'in diğer bazı bölümleri de son derece şaşırtıcı açıklamalarla yorumlanmıştır. Örneğin, *«sandık kuşkusuz elektrik yüklüydü» (1) «ortaya güzel bir hoparlör çıkacaktır.»(2) «uzay gemisiyle Musa arasında bağıntı sağlayacak bir telsiz aracı vardı» (3) «İspatı da, Musa'nın ikinci kitabında sandığın yapımı konusunda santimi santimine verilen emirlerdir.» (4)*

---

(1) Däniken: 69 (Türkçe çeviri, sayfa, 77)
(2) Däniken: 69 (Türkçe çeviri, sayfa, 77)
(3) Däniken: 69 (Türkçe çeviri, sayfa, 78)
(4) Däniken: 68 (Türkçe çeviri, sayfa, 77)

Däniken'e göre pervaz ve çemberlerin nerelere ve nasıl takılacağı ve metalin hangi halita alaşım yapılacağı söylenmiştir. [5]

Metaller, halitalardan yapılmaz. Tam tersi, halitalar, metallerden teşekkül ederler.

Bu konuda şüphesi olup, bilgi edinmek isteyenler için bir örnek verelim: Bronz (tunç) = bakır + kalay.

Bunun yanı sıra, Tevrat'ta sadece ve sadece tek bir metalden, altından söz edilir. [6] Bunun dışında ne başka bir metale, ne de bir alaşıma yer verilmemiştir.

Dua sandığının ölçülerine gelince... bunlar *'santimi santimine'* gibi bir deyimin kullanılmasını tamamen yersiz kılacak bir şekilde, ayrıntılara girmeyen, belli belirsiz bir arşın ölçüsüyle bildirilmiştir [7]. Akasya ağacının tahtasından [8] faydalanıldı, tireli keten bezi ile örtüldü. [9] Kenar çıtaları istendi [10] ve halıların rengi (mavi ve kırmızı erguvan) kararlaştırıldı. [11]

---

(5) Däniken: 68 (Türkçe çeviri, sayfa, 77)
(6) Musa: II. kitap (25. ve 26. Bölümler)
(7) Bir arşın 45 ile 55 santimetreye tekabül eder.
(8) Musa: II. kitap 25. Bölüm, sayfa, 10.
(9) Musa: II. kitap 26. Bölüm, sayfa, 1.
(10) Musa: II. kitap 25. Bölüm, sayfa, 11.
(11) Musa: II. kitap 26. Bölüm, sayfa, 1 ve 4.

Böylece *'elektrik yüklü eşyanın'* telsizlemeye son derece elverişsiz, altınla kaplı bir tahta sandıktan başka bir şey olmadığını görüyoruz. Mıknatıslı gücünün ise, sadece günümüzdeki *'hayalperest'*leri çekmeye yeterli olduğu anlaşılıyor.

Däniken'e göre, dünya dışı bir varlık olan *Musa*, böyle zor ve tehlikeli [1] bir hoparlör yaptıracağına, hazır bir tane getirip, *«Tanrıların Arabaları»*nın yazarına kolaylık sağlamalıydı.

Burada amaç, Däniken'in İncil yorumlarını incelemek değildir. Okuyucuya verilen örneklerle neyin nereye oturtulacağı hakkında bir fikir vermek ve kararı kendisine bırakmak istenmektedir. Okuyucuların, Hezekiel'in [2] uzaydan gelen, düzgün ve uygarlık için gereken ipuçlarını mı, yoksa anlaşılması güç *'vahiy'*leri ve ahlâk öğretileri hakkındaki kehânetleri mi yaydığını, bulabilecek rasyonel kapasitede olduklarına inanılmaktadır.

Däniken'in yanlış iddialarının, bilgisizliği

---

(1) Sandık, bugünkü ölçülere göre = 165 cmx75 cm (Musa: II, kitap, Bölüm, 25, sayfa 10) Uzza'nın ölümünün nedeni olduğuna göre, oldukça tehlikeli bir sandıkmış.

(2) Däniken: sayfa, 68. (Türkçe çeviri, sayfa, 55,56).

yüzünden başına gelmesi, her ne kadar hoşgörü ile karşılansa da geçerli bir özür sayılamaz.

Bu '*had safha*'daki bilgisizlik, şu bölümde iyice su yüzüne çıkmaktadır:

— Maymuna Ait Olmayan Kemikler —

İşte size bir tuhaflıklar dizisi... Geoy Tepe'de 6000 yıllık garip helezon resimleri. -

Gar Kobeh'te 40.000 yıllık bir çakmak taşı madeni...

Barodistan'da 30.000 yıllık benzer kalıntılar.

Tepe Asiab'da 13.000 yıllık mezarlar, heykeller, taş araçlar.

Aynı bölgede, insana ait olup olmadığı kesin olarak bilinmeyen taşlaşmış dışkı.

Kerim şehir'de araçlar ve taş oymalar.

Barda Balka'da çakmak taşından silahlar (kama) ve başka araçlar.

Şandiar mağarasında bulunan ve C. 14 metoduyla 45.000 yıllık oldukları kabul edilen çocuk ve büyük iskeletleri.

Bu liste çok daha genişletilebilir. Ortaya konacak her kalıntı Sümerlerin yaşadığı bölgede 40.000 yıl boyunca ilkel insanların yaşadığını ispatlar. Sü-

merler bu ilkelliğin arasından ansızın kültürleri, uygarlıkları ve astronomi bilgileriyle çıkıvermişlerdir. Bugüne kadar bunun nasıl olabildiğini açıklayan hiçbir doğru dürüst varsayım ileri sürülmemiştir. ([1])

Maymuna ait olmayan kemikler ve insana ait olup olmadığı kesin olarak bilinmeyen bir dışkı... Bu, hiç de garip bir yanı olmayan materyalle alelâcele geçmişin çözülemeyen bir bilmecesi kuruluvermiş! Böyle bir başlık atmak için, biraz daha adilâne davranılarak doğru yoldan gidilmesi ve sözü geçen kemikler hakkında yapılan sekiz bilimsel açıklamadan hiç değilse bir tanesi ele alınmalıydı.

Bölümün başlığı kadar, bulunan şeylere bahşedilen yakıştırmalar da birbirleriyle anlamsız bir çelişiye düşüyorlar. Başlangıca âdeta misli, benzeri görülmemiş şeylermiş gibi tuhaflıklar dizisi adım verirken, sonra ilkel insanların yaşadığını ispatladıklarını, dolayısıyle ilkel olduklarını ağzından kaçırıyor.

İster tuhaf, ister ilkel olsun, hiçbiri Däniken'in iddialarını ispatlamıyor: Sümerlerin yaşadığı bölgede 40.000 yıl önce ilkel bir insan

(1) Däniken: sayfa, 35 (Türkçe çeviri, sayfa, 55-56)

topluluğunun var olduğu iddiası, yanlıştır. Bu kalıntıların yalnızca ikisi, 40.000 yıl olarak veriliyor. Ne yazık ki, ikisi de Sümer coğrafî bölgesinde (bugünkü Irak devletinin güneyi) değildir, tam tersine;

> Geoy Tepe (bulunan eserler 6000 yıllık değil, 5000 yıllık), Gar Kobeh ve Tepe Asiab (13.000 değil 9 ile 12.000 yıl arasında) İran'dadırlar. Kerim Şehir (40.000 değil, 10 ile 11.000 yıl arası), Barda Balkan ve Şanidar'da Sümer coğrafi bölgesinden 600 km'den fazla uzaklıktaki Irak - Kürdistan'ında bulunuyorlar. [1]

Ortada bu gerçekler olmasa bile, Däniken'e göre, MÖ. 2300 yılında [2-3] ortaya çıkan Sümerlerin, kendilerinden 35.000 yıl önce var olan bir ilkel uygarlıktan ayrılmaları ve değişik karakter göstermelerine hayret edip bu konuda iddialarda bulunmak, saçma ve gülünçtür!

4 — Kenar Coğrafî Bölgeler:

Uzun bir süre, Teoloji (din bilimi), arke-

---

(1) Mellart; sayfa, 42.

(2) (3) Däniken: orjinali, sayfa, 47. (Türkçe çeviride sadece 2000 yıl olarak alınmış: sayfa, 53)

oloji, coğrafya, lisan bilgisi ve fiziğin yanı sıra kimya bilimini de yenilemeye ve değiştirmeye çalışan Däniken, kükürt (sülfür) ve fosforun bile zarar veremediği bir demir direkten söz ediyordu. «*Tanrıların Arabaları*»nın yazarı, yeni bir yalan uğruna eskisinden artık vazgeçmiştir.

Yeni şekli (acaba sonuncusu mu?) şu şekildedir:

> Delhi'deki bir tapınak avlusunda, 4000 yıldır hava şartlarına göğüs geren, ancak içinde kükürt (sülfür) ve fosfor bulunmadığı için paslanmayan bir demir direk durmaktadır. Bu bilinmeyen demir karışımı, geçmiş çağlardan bir haber iletmek istercesine turistlere bakmaktadır. (1)

Demir direk 4000 değil, 1500 yıllıktır. (4) Galiba bu demirin karışımını bilmeyen tek kişi de Däniken'dir. Direk %99,72 (2) oranda demirden oluşmuştur. Karışımı meydana geti-

(1) Däniken: 112, (Türkçe çeviri, sayfa, 126)

(2) Embree/Wilhelm: 138.

ren diğer dört ana elemandan ikisi de kükürt (sülfür) ve fosfordur. [1]

İşi bilmece haline sokup, Delhi'deki direğe bir '*harika*' gözüyle bakanlar, yalnızca meteor demirinin nasıl kullanıldığını bilmeyenlerdir. Meteor demirinden faydalanma eski Mısır'da bile biliniyordu. [2] Bu meteorit maddesi, ideal saf ve paslanmaz demire sahiptir ve direk yapımına son derece uygundur.» (Hollemann'ın '*Anorganik Kimya*' adlı kitabından: «*Demir*» bölümü...)

Daha fazla ispata gerek var mı acaba? İskandinav kaya resimlerinde hiçbir zaman kanatlı gemilere [3] ve antenlere rastlanmaldı. [4]

Däniken, tropik bölgedeki '*Brandbergli beyaz kadın*' resminde kazak [5] ve eldiven [6] keşfediyor da, o koskoca, açık seçik ok ve yayı gözünden kaçırıveriyor.

Bütün bunlara rağmen «*Tanrıların Arabaları*»nda ileri sürülen bir iddiaya daha değinmeden geçmemeli:

---

(1) «Balçık ve Altın'dan» adlı teknik sözlüğün 560. sayfası

(2) Aynı kitabın 517 ve 518. sayfaları

(3) Türkçe çeviride «kanatlı gemi» geçmiyor

(4) Däniken: sayfa 59 (Türkçe çeviri, sayfa, 65)

(5) Däniken: sayfa 59 (Türkçe çeviri, sayfa, 64)

(6) Däniken: sayfa 59 (Türkçe çeviri, sayfa, 64)

1947 - 1949 yıllarında, Rus bilim adamı *Rudeko* (Däniken'e göre Rodenko) [1] Sovyetler'de (Däniken'e göre, Moğolistan'da) [2] birçok tepe biçiminde mezarlar buldu. [3] Bunların birinde olağanüstü bir şekilde korunagelmiş bir halı vardı. (Resim 32) [4]. Bu halıda geyik ve binicilerin yanı sıra, ortasında, armalardaki gibi yürür pozda birer sfenks resmedilmiş olan kareler bulunuyordu. [5] Däniken'e göre kanatlı yaratıkların göğe doğru yükselişlerini gösteriyordu bu. [6]

---

(1) Däniken: 130 (Türkçe çeviri, sayfa, 145)

(2) Däniken: 131 (Türkçe çeviri, sayfa, 146)

(3) Bacon: 401

(4) Türkçe çeviride «halı» kelimesi kullanımıyor, bulunan şeyden, «dikdörtgen» sözcüğüyle söz ediliyor.

(5) Bacon: 406

(6) Däniken: 131 (Türkçe çeviri, sayfa, 146)

YEDİNCİ BÖLÜM

DANİKEN'İN İKİNCİ SÖZDE ŞAHESERİ: «YILDIZLARA DÖNÜŞ»

TANRILARIN ARABALARI»NI izleyen ikinci kitap, «*Yıldızlara Dönüş*» adını taşıyor. Kitabın önemli çapta resimlendirildiği hakkında yapılan büyük propaganda, Däniken'in taraftarları ve karşıtları arasında geniş bir bilgi uyandırdı. Böylece 1969 sonbaharında piyasaya çıkan yeni Däniken, basından destek görmemesine rağmen teknik ve bilimsel eserlerle karşılaştırılamayacak düzeyde bir satış

yaptı ve *«Tanrıların Arabaları»*nın ticarî başarısını tekrarladı. Kitabın bir anda 250.000 satması ve Däniken'in ilk filmini 1.000.000 kişinin seyretmesi, film endüstrisini *«Yıldızlara Dönüş»*ü de filme alma yoluna itti.

Şaşılacak bir durum; çünkü, ikinci kitapta hemen hemen hiçbir yenilik yoktur. Däniken, yine aynı şeyleri tekrarladığından, bizim de söyleyecek ve ekleyecek yeni bir sözümüz olamaz.

Bırakalım, *«Tanrıların Arabaları»*ndaki yanlışlıklarına yenilerini eklesin, yalanlar tazelensin ve Däniken, keşfedilmemiş bir konu [1] gözüyle baktığı Paskalya Adası hakkında canı ne isterse ileri sürsün!

Saç süslerinin miğfer [2], taşların içlerinin boş [3] olduğunu, çakıl ve kırmızı topraktan yapıldıklarını söylesin! [4]

Bütün bu söylediklerinin aksi ispatlanmış olsa bile, dilediği kadar dünya çapında bir arkeolog rolü oynayabilir. [5] *«Tanrıların Arabaları»*nda henüz adını bile doğru dürüst akta-

---

(1) Däniken 201
(2) Däniken 215
(3) Däniken 213
(4) Däniken 213
(5) Däniken 205

ramadığı *Tiahuanaco* hakkında bir çok eserler okumuş olmakla öğünebilir. Bütün bunlar, doğru değerlendirilmelerin ve *'ehil kimseler'*in çalışmaları önünde kaybolmaya mahkûmdur.

Hatta, Däniken'in arkeologlara açıkça, kürek ve tırmık yerine cımbız ve spatula ile çalışmalarını salık vermesi bile, önemsenmeye ve üzerinde durmaya değmez artık.

«Yıldızlara Dönüş» adlı kitabın heyecanla beklenen resimleri, tartışma konusu olabilecek kadar zengin değiller. Uzun bir zamandır tanıdığımız ve bildiğimiz bilimsel eserlerden alınma resimleri yeniden karşımızda buluyoruz. Tek farkı, sunulmasındaki eksiklik.

Bu durum, *«Tanrıların Arabaları»*nın yazarının bir çok değişik yer gezip gördüğünü kanıtlama amacı güden tapınak ve heykel fotoğraflarında da aynı kalarak, herhangi bir özellik göstermemektedir.

Dikkati çeken bir tek önemli nokta var: Sahra mağara resimlerinden alınan insan şekillerinde süslemeler ve yüz boyalarının belirtilmesi bütün bütüne ihmal edilmiştir. Daha açık bir dille söylemek gerekirse, diğer kitaplarda [1] gayet güzel görünen bu süslemelerin

---

(1) «Yıldızlara Dönüş»e kapak resmi olan, 21. ve 200. sayfalarda da geçen resmi Lhote'unki ile karşılaştırmak yeter de artar bile.

aktarılması bilinçli bir şekilde uygun görülmemiştir.

Daha birçok soru işareti karşımıza çıkıyor. Örneğin; Däniken, 284. sayfada yer çekimine tabi olmayan insan fotoğraflarının kaynağı için «*Göllner*» adını vermektedir. Bibliyografyada ise bu adı taşıyan ne bir yazar, ne de bir yayınevi vardır.

Şöyle ya da böyle, hepsi aynı kapıya çıkmaktadır. Ana fikir olarak şunu söyleyebiliriz; Däniken'in ikinci kitabı «*Yıldızlara Dönüş*» de aynen birincisi gibi *Gerçeklere Dönüş*ten çok, ama çok uzaktır.

BİTTİ

SEKİZİNCİ BÖLÜM

TÜRKÇE ÇEVİRİDE BULUNMAYAN BİRKAÇ ÖNEMLİ KISIM:

«TANRILARIN ARABALARI»NIN ORIJINALİNDEN

Londra üniversitesinin Mısıroloji bölümünde çok çok eski devirlerden kalma bir kemik bulunuyor. Bu kemik sağ bileğin biraz üzerinden düz ve dik açılı bir kesit meydana getirecek şekilde ustaca kesilmiş.

(Orijinalinde sayfa 52; Türkçe çeviride 57. sayfada Bağdat müzesi ile, Kohistan dağlık bölgesinin arasında yer alması gerekiyordu.)

Din bunu yasaklar- (Ya buna ne demeli?)

(Orijinali sayfa 54; Türkçe çeviride 6. sayfada «öldürücü cümleler» başlığı altında - Bize çok anlamsız göründü. (Buna diyecek bir şey yok) - cümlelerinin altında yer alması gerekiyordu.)

Ciddî araştırmalar, insanların sınırsız aptallıklarının canına okuyor: Bu insanlar arasında, dünya dışı varlıklarla temasa geçtiklerini iddia edenler, şimdiye dek açıklanamayan görüntülerden fantastik dini fikirler çıkaranlar var. Bazıları, entrikacı dünya görüşleri edinip, bu bilinmeyen uçan cisimlerin (UFO) insanlığın kurtuluşu için emirler getirdiğini bile öne sürüyorlar. Fanatik dincilere göre Mısır'daki UFO-meleği Hz. Muhammed'ten, Asya'daki Buda'dan geliyor, hıristiyanlar da doğrudan doğruya Hz. İsa'dan gelen bir haber diye düşünüyorlar tabiî...

(Orijinalinde sayfa 179; Türkçe çeviride 201. sayfada - Sofya üzerinde görülen UFO haberi ile, 1967 sonbaharı - şeklinde başlayan bölümün arasında yer alması gerekiyordu.)

BİBLİYOGRAFYA

«Tanrıların Arabaları» gözden geçirilip eleştirilirken aşağıdaki eserlere baş vuruldu.

★ İşaretini taşıyanlar Erich von Däniken tarafından da kaynak olarak gösteriliyorlar.

I) **Kitaplar ve Denemeler:**

★ Aldred, Cyril: «Gott - Könige besteigen den Thron-Tanrı Krallar Tahta Çıkıyor) «Geldiğimiz Dünya», Zürih, (1961).

— Anton, Ferdinand: «Das alte Amerika-Eski Amerika», Baden-Baden, (1967).

★ Bacon, Edward: «Auferstandene Geschichte-Yeniden Dirilen Tarih», Zürih, (1963).

— Bagrow/Skelton: «Meister der Kartographie - Kartografi Ustaları» - Berlin, (1963)

★ Bass, George F.: «Archäologie unter Wasser -Sualtı Arkeolojisi), Bergich Gladbach, (1966)

— Behn Friedrich: «Vorgeschichtliche Welt-Tarih Öncesi Dünyası» Stuttgart, (1962)

— Bersnatzik, Hugo: «Die grosse Völkerkunde-Band 1 - 3 - **Büyük Kavimler Bilgisi»**, cilt 1 - 3, Frankfurt, (1954)

★ Boschke, F. L.: (1) «Die Schöpfung ist noch nicht zu Ende-**Yaratılma Henüz Sona Ermedi**), Zürih, (1961).

★ Boschke, F. L.: (2) «Erde von anderen Sternen - **Öteki Yıldızların Dünyası»**, Düsseldorf -Viyana, (1965)

— Brion, Marcel: «Die frühen Kulturen der Welt - **Dünyanın İlk Kültürleri»**, Köln, (1964)

— Büdeler, Werner: «Vorstoss ins Unbekannte -**Meçhule Doğru Yapılan Hamleler,»** Münih, (1960).

— Burrows, Millar: (1) «Die Schriftrollen vom toten Meer - **Lût Gölünün Yazıtları»** Münih, (1957)

★ Burrows, Millar: (2) «Mehr Klarheit über die Schriftrollen - **Yazıtlar Hakkında Daha Geniş Aydınlatma»**, Münih, (1958)

— Buschnell, G.H.S.: «Tempel im Urwald - **Ormandaki Tapınak» «Geldiğimiz Dünya»** - Zürih, (1961).

— Casson, Lionel: «Das alte Agypten - **Eski Mısır»**, TIME - LIFE Enternasyonal, (1966)

— Ceram, C. W.: «Götter, Graber und Gelehrte - **Tanrılar, Mezarlar ve Bilginler»** Bertelsmann - Ausgabe

★ Charroux, Robert: «Phantastische Vergangenheit - **Fantastik Geçmiş»** Münih, (1966)

★ Charroux, Robert: (2) «Verratene Geheimnisse - **Açıklanan Sırlar»**, Münih, (1967)

★ Clark, Grahame: Die ersten 500.000 Jahre-

İlk 500.000 Yıl», «Geldiğimiz Dünya» Zürih, (1961)
— Coe, Michalel D.: «Die Maya - Mayalar», Bergisch Gladbach, (1968)
★ Cottrel, Leonard: «Die Schmiede der Zivilisation - **Uygarlığın Demircileri**», Zürih, (1962)
— Däniken, Erich von: «Erinnerungen an die Zukunft - **Tanrıların Arabaları**», Düsseldorf-Viyana, 1. Baskı 1968 (I) ve 13. Baskı 1969 (II)
— Däniken, Erich von: (III) «Zurück zu den Sternen - **Yıldızlara Dönüş**», Düsseldorf - Viyana, 1. Baskı (1969)
— Disselhoff/Linnä: «Alt - Amerika - **Eski Amerika**», Baden-Baden, (1960)
— Embree / Wilhelm: «Indien - **Hindistan**», Frankfurt, (1967)
— Emery, Walter B.: «Agypten - **Mısır**», Münih, (1964)
— Erman, Adolf: «Ägypten - **Mısır**», Tübingen, (1923)
— Garcilaso de la Vega: «El Inca - **Bonte'de İnka Devletinin Yıkılışı**», Leipzig, (1925)
— Gööck, Roland: «Alle Wunder der Welt - **Dünyanın Tüm Harikaları**», Hamburg - Gütersloh, (1968)
— Hagen, Victor W. von: «Sonnenkönigreiche - **Güneş Krallıkları**», Zürih, (1962)
★ Hapgood, Charles: «Maps of the Ancient Sea Kings -**Eski Deniz Krallarının Haritaları**», Philadelphia - New York, (1966)
★ Herodot: «**Tarih**», Stuttgart, (1955)
★ Heyerdahl, Thor: (I) «**Aku Aku**», Berlin -

Frankfurt - Viyana, (1959)
— Heyerdahl, Thor: (II) «Die grossen Steine der Osterinsel - **Paskalya Adasının Büyük Taşları» «Batık Kültürler'de»**, Zürih, (1963)
— Heyerdahl, Thor: (III) «Indianer und Alt-Asiaten im Pazifik - **Pasifik'teki Kızılderililer ve Eski Asyalılar**), Viyana, (1966)
— Hürlimann, Martin: «Indien - **Hindistan**, Zürih, (1966)
— Keller, Werner: «Und die Bibel hat doch recht - **Ve İncil'in Hakkı Vardı»**, Düsseldorf -Viyana, (1955)
— Krassa, Peter: Gott kam von den Sternen - **Tanrı, Yıldızlardan Gelmişti»**, Viyana, (1969)
— Krickeberg, Walter: Altmexikanische Kulturen - **Eski Meksika Kültürleri»**, Berlin, (1956)
★ Kühn, Herbert: (I) Wenn Steine reden - **Taşlar Konuşursa»**, Wiesbaden, (1966)-
— Kühn, Herbert: (II) Die Felsbilder Europas-**Avrupa Mağara Resimleri»**, Stuttgart, (1952)
— Kühn, Herbert: (III) «Vorgeschichte der Menschheit - **İnsanlığın Ön Tarihi»**, cilt 1-3, Köln, (1966)
— Leithéser, Joachim: «Mappae Mundi», Berlin, (1958)
— Leonhard, Jonathan N.: «Altes Amerika-**Eski Amerika»**, TIME-LIFE Enternasyonal, (1967)
★ Lhote, Henri: (I) «Die Felsbilder der Sahara - **Sahra'da Mağara Resimleri»**, Würzburg -Viyana, (1958)
— Lhote, Henri: (II) «Fruchtbare Sahara - **Verimli Sahra»** - Batık Kültürler'de Zürih, (1963)

★ Mallowan, M. E. L.: «Geburt der Schrift - Yazının Doğuşu» - «Geburt der Geschichte- Tarihin Doğuşu», «Geldiğimiz Dünya», Zürih, (1961)

★ Mason, J. Alden: «Das alte Peru - Eski Peru», Zürih, (1965).

★ Mellart, James: «Der Mensch Schlägt Wurzel - İnsanoğlu Kök Salıyor», «Geldiğimiz Dünya», Zürih, (1961)

— Métreaux, Alfred: «Die Osterinsel - Paskalya Adası», Stuttgart, (1957)

— Montet, Pierre: «Das alte Ägypten - Eski Mısır», Zürih, (1964)

★ Pauwels, L./Bergier, J.: «Der Aufbruch ins dritte Jahrtausend - Üç Bin Yılına Doğru», Bern - Stuttgart, (1962)

— Posnansky, Arthur: Tihuanacu cilt 1 — 4; cilt 1 — 2: New York, (1945), cilt 2 - 4: La Paz, (1957)

— Pesek, Ludek: «Libanon - Lübnan», Prag, (1965)

★ Reiche, Maria: «Mystery on the Desert - Çöldeki Esrar», Lima, (1949)

— Ruz, Alberto: «Das Königsgrab von Palenque - Paleńk Kral Mezarı» - Tanrılar, Mezarlar ve Bilginler'de - Dökümanlar - Reinbek (1965).

★ Schwarz, Georg T.: «Archaologen an der Arbeit - Arkeologlar Çalışıyor», Bern - Münih, (1965)

★ Shapley, Harlow: «Wir Kinder der Milchstrasse - Biz, Samanyolu'nun Çocukları», Düsseldorf - Viyana, (1965)

★ Smith, G. E.: «Ein Elefant in Amerika - A-merika'da **Bir Fil»** - Tanrılar, Mezarlar ve Bilginlerde - Dökümanlar - Reinbek, (1965)
— Smyth, C. Piazzi: «Die phantastische Deutung der Grossen Pyramide - **Büyük Piramitlerin Fantastik Tefsiri»** - Tanrılar, Mezarlar ve Bilginlerde - Döküman - Reinbek, (1965)
— Stierlin, Henri: «Maya», Münih, (1964)
— Sullivan, Walter: «Angriff auf das Unbekannte - **Meçhule Doğru Hamleler»**, Viyana, (yıl bildirilmemiş).
— Thompson, J. Eric S. «Die Maya», Münih, (1968)
— Thompson, J. Eric S.: «Pyramiden im Urwald - **Ormandaki Piramitler»**, Batık Kültürlerde - Zürih, (1963).
— Ubbelohde - Doering, Heinrich: «Kunst im Reiche der Inca - **İnkâ Devletinde Sanat»**, Tübingen, (1952)
— Velikowsky, Immanuel: «Welten im Zusammenstoss - **Çarpışan Dünyalar»**, Zürih, (1952)
— Watson, William: «Im Bannkreis von Cathay - **Cathay'ın Tesir Sahasında»**, - Geldiğimiz Dünya - Zürih, (1961)
— Woolley, Leonhard: «Mesopotamien und Vorderasien - **Mezopotamya ve Önasya»**, Baden - Baden, (1961)
— Balçık ve Altın'dan (dva - Teknik Sözlük), Stuttgart, (1967)
— İncil - Martin Lüter tarafından yapılan Almanca çevirisi.

II. Gazeteler ve Dergiler

— Berliner Morgenpost: 3.11.1968 - 7.11.1968 - 8.11.1968 - 10.11.1968 - 14.11.1968 - 15.11. 1968 - 17.11.1968 - 21.11.1968 - 22.11.1968 ve 25.2.1968.

— Nibelungen: Sayı 6, 1967

— Reinische Post: 29.3.1969

— Der Spiegel: Sayı 20, 1968 - 23, 1968 - 12, 1969 ve 14, 1969.

— Sputnik: Sayı 1, 1968

— Stern: Sayı 48, 1968

★ Günümüz Dünyası: Sayı 5. 1969

(Econ Yayınevi'nin «Tanrıların Arabaları» için yayınladığı düzeltme listesi dikkate alınmıştır. Mart 1969).

RESİMLER VE KAYNAKLARI

1) Thor Heyerdahl: «Aku Aku» (1959) sayfa,. 123
2) Robert Charroux: «Açıklanan Sırlar» (1967) Resim 9
3) Jonathan Leonhard: «Eski Amerika» (1967) sayfa 178 - 179
4) Thor Heyerdahl: «Aku Aku» (1969) sayfa 161
5) Thor Heyerdahl: «Aku Aku» (1959) sayfa 225
6) Thor Heyerdahl: «Aku Aku» (1959) sayfa 169
7) Thor Heyerdahl: «Aku Aku» (1959) sayfa 91
8) Erich von Däniken: «Tanrıların Arabaları» (1968) Kapak Resmi
9) Marcel Brion: «Dünyanın İlk Kültürleri» (1964) sayfa, 116
10) Eric Thompson: «Maya» (1968) sayfa, 501
11) Victor W. von Hagen: «Güneş Krallıkları» (1962) sayfa, 213
12) Walter Krickeberg: «Eski Meksika Kültürleri» (1956) sayfa, 297
13) Charles Hapgood: «Eski Deniz Krallarının Haritaları» (1966) sayfa 221
14) Charles Hapgood: «Eski Deniz Krallarının Haritaları» (1966) sayfa 52
15) Stern: Sayı 48 (1968)

16) Joachim Lethéuser: «Mappae Mundi» (1958) sayfa, 153
17) Robert Charroux: «Açıklanan Sırlar» (1967) Resim 16
18) Friedrich Behn: «Tarih Öncesi Dünyası» (1962) Levha 35
19) Foto: Maria Reiche, Stuttgart ve Peru
20) Foto: Maria Reiche, Stuttgart ve Peru
21) Foto: Maria Reiche, Stuttgart ve Peru
22) Laurette Séjournéc: «Eski Amerika Kültürleri» - Fischer Dünya Tarihi - cilt 21 (1971) Resim 33.
23) Arthur Posnansky: Tihuanacu cilt 2, (1945) Resim 8
24) Arthur Posnansky: Tihuanacu cilt 2, (1945) Resim 9
25) Arthur Posnansky: Tihuanacu cilt 2, (1945) Resim 5
26) Foto: Victor W. von Hagen, (Roma)
27) Henri Lhote: «Sahrada Mağara Resimleri» (1958) Resim 70
28) Henri Lhote: «Sahrada Mağara Resimleri» (1958) Resim 71
29) Henri Lhote: «Sahrada Mağara Resimleri» (1958) Resim 91
30) Herbert Kühn: «Avrupa'da Mağara Resimleri» (1952) Levha 97
31) Edward Bacon: «Yeniden Dirilen Tarih» (1964) Levha 52
32) Edward Bacon: «Yeniden Dirilen Tarih» (1964) Levha 53

KOZA
KOZA YAYINLARI
ÖVÜNEREK SUNAR...
Dünyanın
En Büyük
Mizahcısı
ART
BUCHWALD
Dünyanın
En Büyük
Suç Örgütü
MAFIA'yı
MATRAGA
ALIYOR
PATRONA
BİR
PAKET
KADIN
roman
• 232 Sayfa • Lüks plâstik
ciltli • 5 renk ofset ve lâke
gömlekli • 15 lira...
Genel Dağıtım : BATEŞ

güncel
kitaplar

Erich von Daniken, bildiginiz gibi yalnız Türkiye'de değil bütün dünyada "Erinnerungen an die Zekunft" (kitap ingilizce ve türkçede "The Chariots of the Gods – Tanrıların Arabaları" adıyla yayınlanmıştır) ile büyük ilgi görmüştü.

Berlin Üniversitesi öğretim görevlilerinden genç bilim adamı Gerhard Gadow, von Daniken'in atalarımızın uzaydan gelen türlü ziyaretlere tanık oldukları fikrinin asılsızlığını uzun süren araştırı ve inçelemeler sonucu belgeler, tanıklar ve fotoğraflarla bu kitapta ortaya koyuyor.

Gerhard Gadow'un bu kitabı yalnız almancada yedi ay içinde 1.000.000 satmıştır.